

CORNELIS VERHAGEN,

hoofdinspecteur van politie b.d. kwam in zijn lange loopbaan tot de vaste overtuiging, dat veel zedenmisdrijven kunnen worden voorkomen.

Alleen daarom dit boekje. De inhoud kan van belang zijn voor de ouders, opvoeders, jeugdleiders enz. en voor de grotere jeugd zelf.

De tekeningen zijn van H. VONK.

Padvinddersleider bekende twintig aanrandingen

(Van een onder verslaggevers)

AMSTERDAM, dinsdag — Voor de Amsterdamse rechtbank heeft vanmorgen, een onderwijzer, een padvinddersleider uit het Gooi, terechtstaan, die bekend heeft in totaal twintig vrouwen en meisjes op de hei bij Hilversum en Laren te hebben aangerand. De officier van justitie mr. H. van Everdingen eiste drie jaar gevangenisstraf en ter beschikkingstelling van de regering.

De verdachte, de zeventwintigjarige H. A., getrouwd en vader van één kind, was vorig jaar maandenlang de schrik van de omgeving. De politie kreeg tal van aangiften van jonge vrouwen en minderjarige meisjes, die op de hei slachtoffer waren geworden van de man. In één geval was hij zover gegaan dat de officier hem een poging tot verkrachting ten laste legde, en vanmorgen ook bewezen achtte. De meeste vrouwen hadden zich zo hevig verzet, dat zij er afkwamen met gescheurde kleren.

Het optreden van deze verdachte heeft veel deining en verontrusting veroorzaakt, zei mr. Van Everdingen in zijn requisitoir. De maatschappij moet tegen hem beschermd worden, want hij is een groot gevaar.

De rechtbank zal op 24 mei uitspraak doen.

Vermist meisje is verdronken

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, dinsdag — Uit het water langs de nieuwe begraafplaats Westerhof aan de Osdorperweg in Amsterdam is gistermorgen het stoffelijk overschot opgehaald van de achttienjarige A. D. v. d. S. uit Hengelo. Het meisje is op 20 januari in overspannen toestand verdwenen.

c.verhagen

de
hoofd
inspecteur
over
het
VOORKOMEN
van
zedes
misdrijven

c.verhagen

over het VOORKOMEN van zedenmisdrijven

Man randt kind aan

ZEIST, dinsdag (ANP). — Een omstreeks vijftigjarige man heeft gisteravond een achtjarig meisje uit Zeist in een bos in de omgeving van Breukelen aangerand. Het meisje was met een evenoud vriendinnetje uit Zeist door de man op zijn bromfiets meegenomen.

Hij had de meisjes de weg gevraagd. De kinderen wilden hem de weg wel even wijzen. Zij gingen achter op de bromfiets zitten, waarna de man het tweetal via Loenen en Nieuwersluis naar Breukelen reed, waar hij zich aan een van hen vergreep. De kinderen zijn later door een man gevonden die de politie waarschuwde.

C. VERHAGEN
HOOFD-INSPECTEUR
VAN POLITIE b.d.

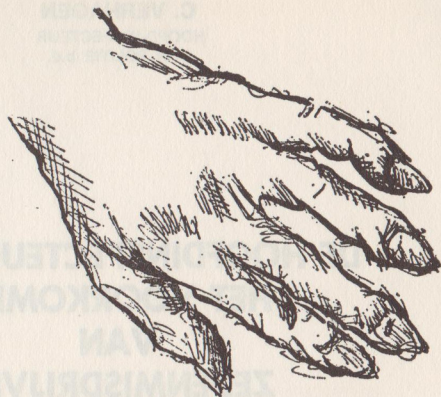
**DE HOOFDINSPECTEUR OVER
HET VOORKOMEN
VAN
ZEDENMISDRIJVEN**

met tekeningen van
HENK VONK

Tweede druk

UITGAVE: HOOFD-DRUKKERIJUITGEVENIJ VERHAGEN

BESCHERM

HUN

LEVENSSELUK

VOORWOORD EERSTE DRUK

De inhoud van dit boekje moet niet misverstaan worden. Hier wordt niet de vraag beantwoord of zij, die zedenmisdriften plegen, grote misdadigers zijn of beklagenswaardige mensen; of zij zwaar gestraft moeten worden of als patiënten dienen te worden behandeld.

Psychiaters, psychologen, sociologen, maatschappelijke werkers, reclasseringsambtenaren, criminologen, strafpleiters en de Rechterlijke Macht zullen het hierover wel niet geheel eens worden. Aangezien velen invloed kunnen uitoefenen op de juiste beoordeling van de schuldvraag en straf, mogen wij vertrouwen op onze over het algemeen humane rechtspraak.

Zeker is, dat de overheid steeds bedacht zal moeten zijn op de bescherming van onze samenleving, vooral tegen zedenmisdriften. Dit boekje is alleen geschreven met de bedoeling te pogen het aantal toekomstige — meestal jeugdige — slachtoffers te verminderen. Uit pieteit werden geen namen of alleen initialen vermeld.

C. VERHAGEN

's-Hertogenbosch, 9 augustus 1967.

Eerder dan verwacht werd, verschijnt de tweede druk. Er blijkt behoefte te zijn aan voorlichting op het gebied van het voorkomen van zedenmisdrijven. Trouwens, hierover bestond weinig lectuur.

De inhoud heeft een niet onbelangrijke uitbreiding ondergaan. Uit de vele reacties bleek dat dit wel zeer nuttig en nodig is.

Het streven was ook nu weer: geen sensatie te bieden, wel praktische voorlichting; geen overdrijving, maar ook geen struisvogelpolitiek.

Het gaat hier op de eerste plaats om belangstelling te vragen voor het in acht nemen van meestal eenvoudige voorzorgsmaatregelen.

Voorkomen van zedenmisdrijven is een beginsel van gemeenschappelijke verantwoordelijkheid. We moeten trachten de omstandigheden (de gelegenheden), waaronder deze delicten worden gepleegd, weg te nemen of te verminderen. Het is een collectieve zelfverdediging. Ook is het een sociale plicht in het kader van de betere menselijke verhoudingen.

Wij, u en ik, zijn verplicht om t.o.v. onze zwakke medemens en t.o.v. die jeugd, die te sterk door de seks-wereld wordt beïnvloed, solidair te zijn en te handelen als wij iets kunnen doen. Daardoor kunnen wij mede voorkomen, dat het zedenmisdrijf wordt gepleegd.

Bedenkt, dat vooral in onze huidige samenleving het eerste zedenmisdrijf zo gemakkelijk gevolgd wordt door een tweede.

C. VERHAGEN

's-Hertogenbosch, 1 augustus 1970.

Zedenmisdrijven met vooral kinderen als slachtoffer	9
Zedenmisdrijven algemeen	11
Wat zijn zedenmisdrijven?	12
Hoeveel zedenmisdrijven worden er in Nederland gepleegd?	15
Waar worden zedenmisdrijven gepleegd?	16
Wanneer worden deze misdrijven gepleegd?	17
Door wie worden deze misdrijven gepleegd?	19
Jeugdige daders	19
Gehuwde daders	20
Schennis der eerbaarheid	21
Ontucht zonder geweld gepleegd door mannen met kleine kinderen	23
De ontucht door onbekenden	28
Het opvangen van kinderen, die de dupe werden van een zedenmisdrijf	30
Wat zijn de gevolgen voor het kind en hoe kan men het verder helpen?	31
Ontucht door pseudo-artsen enz.	33
Ontucht gepleegd door mannen of oudere jongens met oudere meisjes	36
Omgang met mannen van vreemde nationaliteit ..	40
Bezwaren bij het aangaan van een verkering of huwelijk met deze vreemdelingen	42
Bij grotere kinderen (vooral bij meisjes) hebben de ouders een belangrijke taak	46
Verkrachting of aanranding der eerbaarheid	48
Ontucht gepleegd door mannen met jongens	53
Meningen omtrent de homosexualiteit	57
Het liften	60
Het zoeken van een betrekking in het buitenland	62
Vakantie - Kamperen door jongens	68
Het organiseren van feesten en andere bijeenkomsten	72
Taak der politie in het belang der jeugd	79

Waarom wordt soms van ernstige feiten geen aangifte gedaan?	83
Belangrijke taak der ouders	86
Voorlichting	90
Slotwoord	93
Adressen waar men inlichtingen kan vragen	95
Aanbevolen lektuur als voorlichting van kleine kinderen	96

ZEDENMISDRIJVEN MET VOORAL KINDEREN ALS SLACHTOFFER

Om verschillende redenen weet het publiek weinig van de *omvang* en de *verschijningsvormen* van de gepleegde zedenmisdriften.

Berichten hieromtrent verschijnen zelden in de pers. En dat is zeer juist.

Sensationele berichten van zedenmisdriften immers kunnen geesteszieken stimuleren juist deze misdrijven te plegen.

De behandeling van deze zaken voor de rechtbanken vindt bovendien plaats met gesloten deuren, mede in het belang van het slachtoffer.

Het gevolg van een en ander is, dat ouders, opvoeders en de kinderen zelf onvoldoende op de hoogte zijn van de gevaren die hier dreigen.

Om deze redenen, en omdat de moderne politietaak de nadruk legt op het voorkomen van misdrijven, zal ik deze materie uitvoerig behandelen.

Een verhandeling geven over zedenmisdriften is echter een tere kwestie.

Wanneer ik in mijn betoog bepaalde groepen van personen noem bv. automobilisten, is het geenszins mijn bedoeling om te generaliseren. Ik wil dit graag van te voren uitdrukkelijk vaststellen. Mijn doel is niet paniek of wantrouwen te zaaien. Men moet niet zonder redenen in iedereen een zedenmisdrifpleger zien. Mijn doel is alleen u voor te lichten.

Wil men gevaar bestrijden, dan zal men eerst het gevaar moeten kennen. Dan pas kan men proberen doeltreffende maatregelen ter bestrijding te nemen. Ik spreek hier als politiemans. Jarenlang is het mijn taak geweest leiding te geven bij het onderzoeken van misdrijven; ook van zedenmisdriften. De motieven, die de dader tot het plegen van het misdrijf gebracht hebben, zijn bij deze bespreking van ondergeschikt belang.

Mijn visie hierop is trouwens niet wetenschappelijk ge-

fundeerd, doch alleen verkregen uit de langdurige praktijk op dit terrein. Ook de adviezen, die ik straks hoop te geven, zijn aan de praktijk ontleend. Men zal echter merken, dat deze nauw samenhangen met de opvoeding van en het toezicht op kinderen in het algemeen. In de loop van mijn betoog zal ik u realistisch en duidelijk trachten voor te lichten.

ZEDENMISDRIJVEN ALGEMEEN

Voor elke staat is het bepalen van zedenmisdriven steeds een moeilijk terrein geweest, want het is de grens trekken tussen de persoonlijke vrijheid en de strafbaarstelling van bepaalde seksuele handelingen. De wetgever heeft altijd voor ogen gehouden, dat de seksualiteit een hoogst belangrijke zaak is, die de persoonlijke vrijheid niet te veel mag beperken. De seksualiteit immers is, als wij die goed beleven, voor ieder van ons in wezen een goede en belangrijke aangelegenheid.

Op het einde van de 18de eeuw had op het gebied van zedenmisdriven een verregaande beperking plaats. Het Franse wetboek van 1791 kende slechts drie zedenmisdriven: de openbare schennis der eerbaarheid; het bederf van de jeugd en de verkrachting. Later is het aantal misdriven voortdurend uitgebreid; ook in Nederland in ons huidige wetboek.

In de zedelijkheidswetten van Minister Regout (1911 Wet bestrijding zedeloosheid) werden de straffen op verschillende feiten verhoogd.

WAT ZIJN ZEDENMISDRIJVEN?

De wetgever bemoeit zich niet met alle misdragingen op zedelijk gebied. Het verschilt zelfs van land tot land. Onnatuurlijke ontucht tussen meerderjarigen bv. is in Engeland en Duitsland strafbaar. In Nederland niet. In Arabische landen en in Japan kent men bijna geen inmenging van de wetgever in seksuele zaken. In Nederland bemoeit de wet zich met die seksuele misdragingen, die een agressief karakter dragen (gebruik van geweld) bv. verkrachting of aanranding der eerbaarheid, of ontucht met een slachtoffer dat bewusteloos is.

Seksuele misdragingen zonder agressief karakter zijn strafbaar met betrekking tot ontucht met een jongen of meisje beneden de leeftijd van 16 jaar.

Betreft het geslachtsgemeenschap met een meisje tussen 12 en 16 jaar, dan is hier een strafvervolgning alleen mogelijk op klacht van de ouders of voogden.

Tot 21 jaar wordt de jeugd wettelijk beschermd tegen:

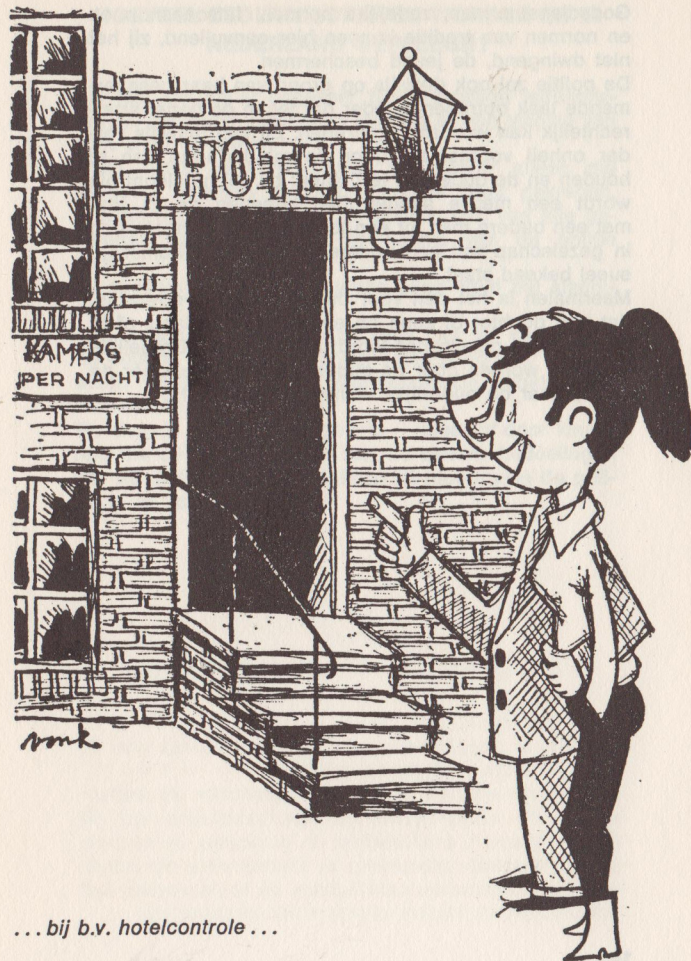
1. Onnatuurlijke ontucht, dat is ontucht tussen meerderjarigen en minderjarigen van hetzelfde geslacht;
2. Ontucht tengevolge van misleiding en ontucht gepleegd door ouders, voogden, patroons, enz.

Alle leeftijden worden beschermd met betrekking tot personen opgenomen in gevangenissen, rusthuizen, weeshuizen, ziekenhuizen, krankzinnigengestichten, indien ontucht wordt gepleegd door bewakers, verzorgers of bedienden.

Verder heeft men nog de misdrijven: vrouwenhandel; het bevorderen van ontucht door anderen met derden; verstoring der zwangerschap; overspel en als misdrijf tegen het leven de opzettelijke vruchtafdrijving.

Een groot terrein blijft over, dat als privé aangelegenheid wordt beschouwd en niet tot het strafrecht behoort (bv. ontucht met een meisje van 16 jaar, zonder geweld).

Punt 1. is door wetswijziging vervallen. Zie hieromtrent het hoofdstuk „Meningen omtrent de homosexualiteit” op blz. 57.

... bij b.v. hotelcontrole ...

Godsdienstenormen, zedelijke normen, fatsoensnormen en normen van traditie kunnen hier aanvullend, zij het niet dwingend, de jeugd beschermen.

De politie zal ook dikwijls op grond van haar beschermende taak optreden, zonder dat tegen de dader strafrechtelijk kan worden opgetreden. Zij kan dikwijls verder onheil voorkomen, door de minderjarige aan te houden en de ouders in te lichten; bv. bij hotelcontrole wordt een meisje aangetroffen beneden de 21 jaar met een oudere man, of een jongen wordt aangetroffen in gezelschap van een oudere man, die als homoseksueel bekend staat.

Meermalen is het dan voor de ouders een verrassing, dat hun dochter of zoon op een bepaalde plaats of in een bepaald gezelschap wordt aangetroffen. Dergelijke kinderen worden door de ouders afgehaald of door de politie naar de ouderlijke woning overgebracht.

HOVEEL ZEDENMISDRIJVEN WORDEN ER IN NEDERLAND GEPLEEGD?

Per jaar worden er ongeveer 10.000 ernstige zedenmisdrifven gepleegd. De laatste jaren is er een stijging van 20% waar te nemen.

Deze 10.000 zedenmisdrifven zijn echter alleen die gevallen, waarvan de politie kennis heeft gekregen. Studies hierover zeggen, dat slechts 1/10 van alle gepleegde zedenmisdrifven ter kennis van de politie komt.

Bij zedenmisdrifven is de jeugd bijna altijd het slachtoffer.

Veel zedenmisdrifven komen zelfs niet ter kennis van de ouders. Kinderen zijn meermalen bang voor straf of willen het ijsje, snoep of geld waarmede gelokt wordt, niet missen.

Worden de ouders wel ingelicht — meestal door kinderen, die op de hoogte zijn met de slechte bedoelingen van de dader — dan verzuimen zij meermalen de politie in te lichten.

WAAROM WORDEN ER ZOVEEL ZEDENMISDRIJVEN GEPLEEGD?

Bijna iedere man en vrouw heeft behoefte op seksueel gebied. Deze behoefte kan *gunstig worden beïnvloed* door natuurlijke aanleg, geloofsovertuiging, wilskracht, aanpassingsvermogen en door levens- en milieuomstandigheden.

Er zijn er zelfs, die van de seksuele behoefte geheel afstand kunnen doen.

Treden er storingen op in de seksualiteit (geslachtsleven) dan zijn de gevolgen vaak ernstig.

Bij de seksueel gestoorde kunnen de behoeften onbeperkt zijn.

Een homo-seksueel bv. of iemand die de drang heeft tot het aanranden van meisjes, kan in één week of op één dag verscheidene slachtoffers maken. Voor zulke personen bestaan geen remmen.

De ergste vorm van het zedenmisdrijf is wel de bevreemding van de seksuele behoefte die met agressie, sadisme of vernietigingsdrang gepaard gaat.

WAAR WORDEN ZEDENMISDRIJVEN GEPLEEGD?

Het antwoord kan kort zijn:

het gevaar dreigt overal en de daders komen voor in alle geledingen der maatschappij.

De zedenmisdadiger zoekt zijn slachtoffer op buitenwegen, op zandterreinen aan de buitenzijde van de stad, in parken, plantsoenen, in portieken, in kelders, in onbewoonde gebouwen, in zwembaden, op sportvelden, in danszalen, café's, bars, en in de woning van het slachtoffer; *kortom overal waar kinderen zijn.*

WANNEER WORDEN DEZE MISDRIJVEN GEPLEEGD?

De meeste zedenmisdrijven met de jeugd vinden plaats gedurende de vrije tijd 's middags, 's avonds en tijdens het weekeinde.

Het goed gebruiken van vrije tijd is daarom zo belangrijk. Dit kan men bereiken door de kinderen belangstelling bij te brengen voor zaken, die de moeite waard zijn, o.a. sport, hobbies, spelletjes, geestelijke ontwikkeling en belangstelling voor het culturele, maatschappelijke en sociale leven.

DOOR WIE WORDEN DEZE MISDRIJVEN GEPLEEGD?

De daders komen voor in alle geledingen der maatschappij.

Het zedenmisdrif is een misdrijf dat door verschillende invloeden geleidelijk tot stand komt.

De meeste van deze misdrijven worden gepleegd door mannen, die op niet brute wijze contact met minderjarigen hebben.

De dader pleegt het feit in een opwelling of gaat te werk volgens een vooropgesteld plan. Hij kan geestelijk en seksueel onontwikkeld zijn. Hij kan zich tot kinderen aangetrokken voelen door puberteitsmoeilikheden of door de hem geboden geschikte gelegenheid. Hij kan de rijpingsgraad niet bereikt hebben, die men van hem op grond van zijn lichamelijke ontwikkeling zou verwachten of hij kan op seksueel gebied niet het evenwicht vinden.

Infantilisme (kinderachtigheid naar geest) op oudere leeftijd en seniliteit (aftakeling door ouderdom) zijn perioden van langzame afglijding. Zij kunnen tot gevolg hebben, dat men zich op seksueel gebied niet (meer) in de hand heeft.

Eenzijds kan de jeugd *nog niet* in staat zijn om zich te beheersen en anderzijds kunnen oude mensen de noodzakelijke beheersing *niet meer* opbrengen.

Indien oude mannen zonder toezicht lang alleen zijn met een kind, kan hieruit makkelijk ontucht ontstaan. Kinderen kunnen dikwijls een aktieve rol spelen zonder dat zij het zelf weten en a.h.w. aantrekkingskracht uitoefenen.

Door de behoefte aan vriendschap, door nieuwsgierigheid, de strelende toenadering van een kind of door het stoeien, kan plotseling de lust ontwaken en in een onbewaakt ogenblik de eerste ontucht plaatsvinden.

Wat dit betreft, moet men evenwel niet in iedereen, die vriendschappelijk met kinderen omgaat, een gevaar zien. Opmerkzaamheid is echter wel van belang!

JEUGDIGE DADERS

De publiciteit rond de seks is de laatste jaren door films, toneel, reclames, televisie-uitzendingen, seksbladen en pornografische lectuur sterk toegenomen.

De seksualiteit dringt zich overal op de voorgrond. Vroeger was er veel terughoudendheid. Nu is alles toegespitst op de seks, juist in die omstandigheden waar de jeugd zo kwetsbaar is. Immers zij heeft op dit gebied met zich zelf toch al problemen genoeg.

De jeugd wil men met alle mogelijke reclames in de sekswereld betrekken. Financiële belangen zijn meestal de hoofdzaak, want zonder seks geen winst.

Op de meeste ouderen en jeugdigen, die door hebben dat men van hen wil profiteren, gaat dit alles als onbelangrijke zaken voorbij.

Ouderen hebben het te druk: zij moeten zich in hun bedrijf, hun zaak of hun beroep handhaven.

De meeste jongeren hebben hun handen vol met hun studie of hun belangstelling voor sport of andere nuttige bezigheden. Zij kunnen beoordelen wat de overdreven seks voor hen waard is nl. niets.

Een deel van de jeugd echter maakt met plezier gebruik van de gelegenheid om de seks in volle vrijheid te beleven. Zij gaan overstag en het loopt soms uit op een ongeremd uitleven van seksuele begeerte.

Zij zeggen: „Vroeger was het ook niet goed. Toen werd de jeugd gefrustreerd”.

Bij zedenmisdriven met grotere kinderen komt het voor, dat bij onderzoek moeilijk vast te stellen is wie de uitlokker was. Dat is geen excuus voor de oudere dader, maar verhoogt wel het aantal jeugdigen, met wie ontucht wordt gepleegd.

Op onze huidige jeugd heeft de sekswereld grote invloed *Daarom zijn er veel jeugdigen die zedenmisdriven plegen.*

Godfried Bomans zegt in het artikel „Reden tot zelfverwijt” in een der dagbladen: „Deze daders reageren op dit alles eigenlijk consequent. De seksuele begeerte

wordt tot het uiterste opgevoerd en tegelijk willen wij de uitviersing daarvan met kracht verhinderen. Maar het gevolg is, dat bij psychisch minder sterke jeugdigen door deze overseksualisering de stoppen doorslaan en een zedenmisdrif wordt gepleegd. Zij voeren uit, wat hun is voorgehouden. Zij kennen de drempel niet. Dat mogen wij afkeuren, maar er is reden om onze verontwaardiging met enig zelfverwijt te temperen”.

GEHUWDE DADERS

Onder gehuwden, die ontucht met kinderen plegen, treft men ernstige en ook onbegrijpelijke gevallen.

Het zijn soms mensen op rijpere leeftijd met grote kinderen. Niemand had ooit gedacht, dat zij dit zouden doen. Ook zij zelf hadden nooit vermoed, dat zij tot zo iets in staat waren.

De uitlokkende omstandigheden of de goede gelegenheid: de aktieve rol door jongen of meisje, kan ook tot gevolg hebben, dat het feit wordt gepleegd.

De aanhouding van zo'n verdachte werkt dikwijls als een koude douche, die op heel zijn leven zal nawerken. Hij schaamt zich diep voor zijn vrouw en kinderen en zijn omgeving. Zijn respect is hij kwijt. Dat is het ergste wat een man kan overkomen.

Deze verdachte dient zijn straf te krijgen, doch naar mijn mening zijn er gevallen waarin — gezien de belangen van de persoon en zijn gezin — de bescherming van de samenleving toch geen langdurige gevangenisstraf noodzakelijk maakt. Zulks op grond van de conclusie: de klap kan voor de gehuwde dader zó hard aangekomen zijn, dat hij nooit meer een dergelijk feit zal plegen.

SCHENNIS DER EERBAARHEID

Op de eerste plaats zal ik bespreken het plegen van schennis der eerbaarheid tegenover kleine kinderen. Schennis der eerbaarheid is een handeling waardoor het kuisheidsgevoel van een ander gekwetst kan worden of die op zedelijk gebied ergernis kan geven. Het geschiedt door iemand, die naakt of gedeeltelijk naakt met opzet zijn geslachtsdeel vertoont.

Het kan gepleegd worden op de openbare weg of vanaf een openbare weg zichtbaar. Ook kan het gepleegd worden tegen de wil van het slachtoffer in besloten ruimten.

De handelingen vinden veel plaats tegenover jonge meisjes.

Het gebeurt in parken, plantsoenen, in stille straten, in brandgangen, maar ook in wachtkamers, staande binnen voor ramen en vanuit auto's.

Deze schennisplegers laten de kinderen (gelukkig) verder met rust en deze kinderen worden niet oneerbaar betast.

Bij het verhoor van deze verdachten blijkt, dat zij het feit juist tegenover kinderen plegen, omdat zij dan minder gevaar lopen, dat de politie van het geval op de hoogte wordt gesteld. Zij vertrouwen er op, dat het kind ook niets tegen de ouders zal zeggen.

Om verschillende redenen zegt het kind niet wat het heeft meegemaakt. In het ene geval bv. omdat het kind op de desbetreffende plaats niet mocht komen. In andere gevallen, omdat het zelf meent dat het toch iets verkeerd heeft gedaan of omdat de dader tegen het slachtoffer gezegd heeft: „Als je het thuis vertelt, moet je naar het gesticht.”

Voor het geval uw kind wel vertelt wat er is voorgevallen, dan is *dat het juiste moment* om het kind te waarschuwen voor deze mannen.

Vergeet vooral niet de politie in te lichten.

Het is van groot belang dat de politie weet waar en wanneer deze feiten worden gepleegd.

Openhartige kinderen vertellen vrij gemakkelijk als zij iets bijzonders hebben ondervonden.
Probeer die openhartigheid bij de opvoeding te bevorderen. Voor kleine vergrijpen niet te zwaar straffen. Zonder een sfeer van vertrouwen krijgt een kind een gesloten karakter en het vertelt niets meer.

ONTUCHT ZONDER GEWELD GEPLEEGD DOOR MANNEN MET KLEINE KINDEREN

Zij, die ontucht plegen met kleine kinderen zijn veel gevaarlijker. Zij plegen het feit steeds, wanneer hun kans schoon is. Zij zoeken naar onervaren kinderen. Het belangrijkste voor de dader is, dat het kind gewillig toelaat of doet wat van hem of haar gevraagd wordt. Het slachtoffer geeft bijna altijd als het ware gewilde medewerking aan de handelingen.

De gewilligheid hangt af van de leeftijd en ontwikkelingen van het slachtoffertje. Hoe ouder het is, hoe meer aandrang moet worden uitgeoefend.

Kinderen boven de 12 jaar lenen zich over het algemeen niet meer voor dit soort delicten.

Geld, snoep, ijsjes, patates-frites en autoritjes zijn belangrijke middelen om tot het doel te geraken en als lokmiddel te dienen. De praktijk wijst uit, dat de kinderen maanden en jaren met zich ontucht laten plegen ter wille van de beloning.

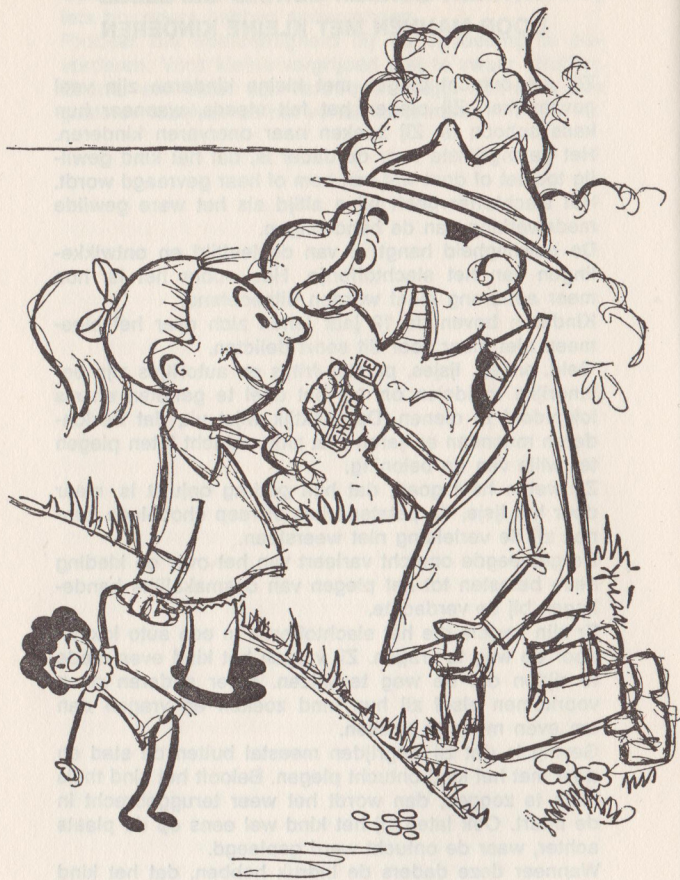
Zij weten heel goed, dat hun gedrag onjuist is, maar door het ijsje, de patates-frites of reep chocolade kunnen zij de verleiding niet weerstaan.

De gepleegde ontucht varieert van het over de kleding heen betasten tot het plegen van onsmakelijke handelingen bij de verdachte.

Er zijn daders die het slachtoffertje in een auto lokken door de weg te vragen. Zij vragen het kind even mede te rijden om de weg te wijzen. Weer anderen doen voorkomen alsof zij hun kind zoeken en vragen dan om even mede te zoeken.

Gevolg is dat zij wegrijden meestal buiten de stad en daar met het kind ontucht plegen. Belooft het kind thuis niets te zeggen, dan wordt het weer teruggebracht in de buurt. Ook laten zij het kind wel eens op de plaats achter, waar de ontucht werd gepleegd.

Wanneer deze daders de indruk hebben, dat het kind beslist niets zal zeggen, dan spreken zij af op een be-

... geld ... snoep ... ijsjes ...

paalde plaats en tijd terug te komen om weer ontucht te kunnen plegen.

Door de openhartigheid van kinderen of door hun onlogische verklaringen krijgen de ouders wel eens argwaan. Indien de ouders zulks dan aan de politie doorgeven is het vrij eenvoudig deze daders te arresteren. Zij verschijnen prompt op de aangewezen tijd en plaats en lopen vrij gemakkelijk in een door de politie opgezette val.

Zwijgt het kind over de nieuwe afspraak, dan bestaat het gevaar dat de ontmoeting als het ware uitgroeit tot een vrijwillig contact. De dader krijgt zijn slachtoffer volledig in zijn macht en deze verhouding kan jaren duren.

Andere daders trachten de kinderen op een bromfiets of fiets mede te nemen, lokken hen in woningen, schaftlokalen of werkketen of doen zich voor als een zgn. lieve oom, die ter plaatse vertrouwen bij de kinderen tracht te krijgen.

Men hoort wel eens dat een meisje van bv. 15 jaar thuis wegloopt met een jonge man die veel ouder is. U moet niet denken dat zulks zo maar in eens gebeurt. Als zo'n man aangehouden wordt voor schaking of het onttrekken van een minderjarige aan het wettig gezag, dan blijkt meermalen bij verhoor dat hij met het meisje reeds ontucht pleegde toen het veel jonger was.

Ouders:

Toezicht houden op kinderen is een kunst.

Waarschuwen alleen is niet voldoende.

Laat kleine kinderen niet zonder toezicht lang spelen in parken, zandvlakten of op terreinen. Zij kunnen in handen vallen van ongere elementen.

Druk uw kinderen tijdig en bij herhaling op het hart, zich niet met snoep, geld of autoritten door wildvreemde mede te laten lokken.

Een kind kan men leren alleen van familieleden of goede bekenden kleine geschenken (snoep) aan te nemen.

Onbekenden met „mijnheer” en niet met „oom” aanspreken. Het begrip „oom” geeft toenadering en wekt vertrouwen. Het begrip „mijnheer” bevordert afstand houden van vreemde mensen.

Niet van een kind verlangen, dat het elke vreemde „mijnheer” die aardig is en op bezoek komt, een hand dient te geven. Het is goed een kind zo op te voeden dat het een bepaalde afstand houdt van vreemden. Het is jammer dat dit noodzakelijk is. Een kind moest eigenlijk in vol vertrouwen een vreemde tegemoet kunnen treden.

Kinderen die zonder toezicht bij duisternis op straat zijn, worden vaak het slachtoffer van individuen die hen geestelijk ontwrichten.

Licht tijdig uw kinderen voorzichtig en verstandig in over personen met slechte bedoelingen.

Druk hun op het hart, dat zij hun zusjes of vriendinnetjes nooit in de steek mogen laten. Zij dienen bij elkaar te blijven. De verdachte immers zoekt zijn slachtoffertje uit en tracht dit — soms met list — van anderen te scheiden.

Controle wordt geheel beheerst door de vraag „Waar is uw kind”? Daar moest u — in het belang van uw kind — eigenlijk te allen tijde antwoord op kunnen geven!

Kinderen die in groepjes van en naar school gaan, beschermen in hoge mate zich zelf.

Het zonder voorkennis van de ouders kinderen langer op school houden voor straf of anderszins, bv. borden schoonmaken, schriften ophalen enz., lijkt mij ongewenst. Ouders dienen precies te weten hoe laat hun kinderen thuis kunnen zijn.

Het langer op school houden kan ook tot gevolg hebben, dat het kind alleen eenzame wegen moet afleggen. Een voorgelicht kind heeft ook een zuiver gevoel voor gevaar als een ander kind wordt meegelokt. Ook al weet het niet welke gevaren dreigen.

In Vlaardingen werd een 7-jarig meisje door een man met een auto meegelokt. Een vriendje van haar zag dit en vertelde dit aan haar moeder. Deze waarschuwde de politie en de dader kon nog tijdig worden aangehouden.

In Deurne reed een 10-jarig meisjes op verzoek in een auto mee. Een buurjongetje zag dit en waarschuwde haar vader. Deze reed de auto klem en kon zijn dochtertje bevrijden.

DE ONTUCHT DOOR BEKENDEN

Denk niet dat de dader altijd een vreemde is. Het kan iemand zijn uit uw omgeving of iemand bij u uit de buurt bij wie uw kind op bezoek gaat, bij iemand voor wie uw kind boodschappen doet of bestellingen thuis brengt.

Ook kan het iemand zijn die door feitelijke verhoudingen overwicht op uw kind heeft, aan hem ondergeschikt is of van hem afhankelijk is.

Nu is het niet mijn bedoeling aan elke hulpvaardigheid van uw kind een einde te maken. Dat is een belangrijke zaak bij de opvoeding. Maar wanneer een jeugdig kind steeds op een plaats wil zijn waar alleen ouderen aanwezig zijn, dan dient u hieraan aandacht te besteden. Het kan gewenst zijn te overwegen hieraan een eind te maken. Immers, u neemt dan geen risico en bovendien horen kinderen daar in verband met de normale opvoeding niet thuis. Kinderen dienen om te gaan met leeftijdgenoten.

Vele ontuchtgevallen doen zich voor binnen de eigen sociale kring van gezin, familie, bureu en kennissen. Het komt veel voor dat van de ontucht geen aangifte wordt gedaan omdat de dader een familierelatie is of afkomstig is uit de kennissenkring. Het onbekende aantal „Dunkelziffer“ is hier veel hoger, dan bij ontucht gepleegd door vreemden.

Waarschuwen voor vreemden is niet voldoende. Zorg voor uw kinderen óók in uw omgeving is nodig.

Niet alleen waarschuwen voor mensen die bruut of boos optreden, maar ook voor de „lieve oom“ die bij de kinderen vertrouwen tracht te krijgen.

Er zijn gevallen bekend dat de dader ontucht pleegde met kinderen die in groepjes bij hem op bezoek kwamen. Daardoor hadden de ouders aanvankelijk geen argwaan. Kinderen kunnen lang hun mond houden. Ook al omdat zij geld of snoep van de verdachte krijgen. Meestal is het onkunde van de ouders, dat kinderen de dupe worden van zedendelicten. Ik bedoel hier de

ontucht door iemand van wie het kind afhankelijk is of die in de buurt woont. „Luister naar gefluister“.

Iets wat zij niet tegen vader of moeder willen zeggen, bespreken zij wel onder elkaar. Voor een kind is het ook moeilijk om dit te vertellen. Vooral voor het wat grotere kind. Dit voelt zich vaak medeschuldig. Het begrijpt ook heel goed, dat de mededeling het gevolg kan zijn, dat vader in woede ontsteekt. Dan komt het kind in een ernstig conflict, ook al omdat de ontucht ontkend kan worden.

De opmerking van een kind „Dat is een rare man“, kan een aanwijzing zijn, dat men het niet met rust kan laten.

Waarom wil een kind niet naar een bepaald adres, of waarom wil het niet met een bepaald iemand meegaan of meerijden?

Goed luisteren en meeleven in de gedachte- en spelwereld kan veel narigheid voorkomen.

Zonder argwaan te wekken, kan men kinderen uithoren over het doen en laten als het bij anderen is geweest. Dat heeft niets met wantrouwen te maken. U hebt recht om te weten waarmee uw kind zich daar bezig heeft gehouden.

We zagen reeds dat vreemde kinderlokkers in de regel geen succes hebben indien de kinderen 12 jaar of ouder zijn.

De ontucht met afhankelijken of ondergeschikten kan lang duren en de slachtoffers kunnen veel ouder zijn dan 12 jaar.

Dit onderwerp is een pijnlijke kwestie. Ik ben hier toch uitvoerig op ingegaan omdat, als het geval zich voordoet, het kind zich moeilijk aan de ontucht kan onttrekken.

Hoe enger het sociale contact, des te erger zijn in de praktijk de ontuchtgevallen.

Het is opmerkelijk — en wel begrijpelijk — dat men als de dood zo bang is voor de „aanrander“ en „kinderlokker“, maar dat men niet denkt aan ontucht door bekenden.

HET OPVANGEN VAN KINDEREN, DIE DE DUPE WERDEN VAN EEN ZEDENMISDRIJF

Hierbij worden fouten gemaakt. Ik bedoel hier de sfeer in het gezin. Het komt voor dat het kind het voorgevalene moeilijk kan vergeten.

Bovendien wordt het kind soms meegesleurd door een vloedgolf van redeloze woede en verontwaardiging.

De ouders houden het kind schrikbeelden voor van wellustelingen die het op hen voorzien hebben. Bij het kind worden hierdoor voorstellingen gewekt, die strijdig zijn met de werkelijkheid. Resultaat is, dat het gewaar-schuwde kind, als het werkelijk met seksuele bedoelingen wordt benaderd, vaak argeloos verkeerd reageert, omdat die „vriendelijke mijnheer”, die vraagt om een eindje mee te rijden of te gaan in geen enkel opzicht lijkt op de boze boeven, waar de fantasie van het kind vol van is.

Hier geen gruwelsprookjes, maar rustige en zakelijke voorlichting.

WAT ZIJN DE GEVOLGEN VOOR HET KIND EN HOE KAN MEN HET VERDER HELPEN?

Indien geen uitgebreid seksueel contact heeft plaats gevonden en het feit niet werd gepleegd in een agressieve sfeer, kan psychische schade geheel ontbreken. Een kind heeft vaak een groot incasseringsvermogen. Het kan ook gebeuren, dat het voorgevallene het kind niets doet of dat het nog niet beseft wat er eigenlijk is gebeurd.

Agressiviteit echter brengt doorgaans grote ontsteltenis teweeg. Indien die door bekenden wordt veroorzaakt zal het vertrouwen van het kind in zijn naaste omgeving dikwijls zeer geschokt worden.

In ernstige gevallen kan er een storing in het gemoedsleven optreden, hetgeen naast nachtmerries ook rusteloosheid en angst tengevolge heeft, of vereenzaming en afzondering door het kind. In dit geval is het gewenst een huisarts, kinderarts of kinderpsychiater te raadplegen.

Storingen in het zieleleven kunnen het best verdwijnen, door aan hetgeen gebeurd is niet meer te herinneren. Een voordeel is hier, dat een kind graag wil vergeten. Het is daarom wenselijk niet meer onnodig over het geval te praten. Velen maken de fout om in tegenwoordigheid van het kind het gebeurde met burens of familieleden, soms opwindend te bespreken.

Het geconcentreerd spelen of andere bezigheid onderdrukt de herinnering. In ieder geval zijn goede verzorging en rustige controle vereist. Hierdoor kan het kind zichzelf terugvinden.

Nodig is: vertrouwen wekken, opdat het kind geen angst behoeft te hebben en het begrijpt dat vader en moeder een steun zijn.

Opvoeden in angst, dat alle mannen slecht zijn, is totaal verkeerd en zeker voor een kind, dat reeds slachtoffer van ontucht werd.

Bij de beantwoording van de vraag hoe zo'n kind moet worden opgevangen geldt als eerste vereiste dat men

zijn of haar karakter en psychische instelling goed kent. De volgende vragen zijn o.a. van belang:
Heeft de ontucht een schok teweeg gebracht?
Heeft het kind de ontucht innerlijk afgewezen, maar uit angst er aan toegegeven?
Was bij het kind seksuele belangstelling in het spel?
Was het seksuele nieuwsgierigheid of onwetendheid?
Gaven de cadeautjes de doorslag?
Was het kind zo jong, dat het niet begreep wat er gebeurde?

ONTUCHT DOOR PSEUDO-ARTSEN enz.

Door *sluwheid, list en misbruik van goed vertrouwen*, plegen deze lieden zelfs ontucht met goedvinden van de ouders. De daders doen zich bij de ouders voor als arts of verpleger van een of andere dienst bv. sociale dienst, dienst voor de huisvesting, controlerend arts van kindertehuizen of internaten.

Hier volgen een paar voorbeelden.

Een onbekende man meldde zich aan een woning als arts van de sociale dienst en deelde mevrouw mede, dat zij een extra uitkering kreeg als zij zwanger was. Mevrouw liet zich onderzoeken. Na het onderzoek wilde de zgn. arts zich ook overtuigen van de gezondheid van een 2-jarig dochtertje. Ook dit onderzoek liet de moeder toe.

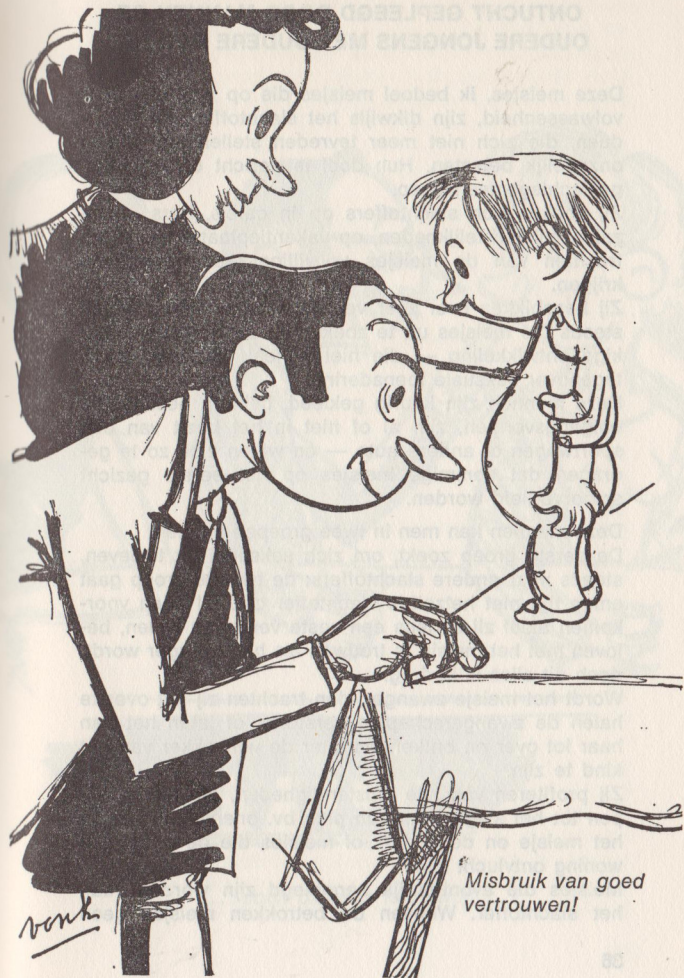
Mevrouw, die achteraf argwaan kreeg, deed aangifte bij de politie. De dader kon door de politie worden aangehouden, aangezien deze zich al meer als arts had uitgegeven. Hij werd later voor het feit veroordeeld, niet omdat hij mevrouw had onderzocht, maar wel omdat hij het dochtertje onzedig had betast.

De daders zijn goed op de hoogte van de situatie in het gezin, weten dat het gezin wordt ondersteund door de sociale dienst, of woningzoekende is, of dat een dochtertje naar een internaat of vakantieverblijf zal gaan. Zijn zij niet van de situatie op de hoogte dan trachten zij in een vertrouwelijk gesprek hier achter te komen.

Hoe sluw de daders zijn en hoe zij elke gelegenheid gebruiken om ontucht te plegen, blijkt nog uit het volgende:

Een man ventte in de vakantieperiode met boeken langs de huizen. Hij was keurig gekleed, spraakzaam en maakte een nette indruk. Op het moment dat hij voor een open huisdeur stond te praten, hoorde hij een

kind in het huis hoesten. Hij informeerde of het een jongen of een meisje was. Hij zei toen tegen mevrouw: „Nou moedertje, uw dochtertje heeft een lelijke hoest. U moet met haar spoedig naar een dokter gaan; 't is dicht bij een longontsteking.” Hij vertelde dat hij studeerde voor kinderarts. Hij kon al wel als huisarts optreden, doch hij voelde zich meer tot kinderen aange trokken. Hij wist toegang tot het meisje te krijgen. Bij het onderzoek van het meisje dat in bed lag, kreeg de moeder enige argwaan. Ook probeerde hij nog de moeder uit de kamer weg te lokken, door haar het een en ander in de keuken te laten halen, doch dat lukte niet. De moeder, die een zeer goed signalement van de man kon opgeven, deed aangifte bij de politie. Na een uitgebreid onderzoek bij alle bekende uitgevers in Nederland kon de dader worden gearresteerd. Hij was iemand, die reeds meermalen op listige wijze on tucht met meisjes had gepleegd.

Misbruik van goed vertrouwen!

ONTUCHT GEPLEEGD DOOR MANNEN OF OUDERE JONGENS MET OUDERE MEISJES

Deze meisjes, ik bedoel meisjes die op weg zijn naar volwassenheid, zijn dikwijls het slachtoffer van individuen, die zich niet meer tevreden stellen met alleen onzedelijk betasten. Hun doel is gericht op volledige geslachtsgemeenschap.

Zij zoeken hun slachtoffers op in cafés, bars, danszalen, bij feestelijkheden, op vakantieplaatsen, enz. en trachten van de meisjes vrijwillige medewerking te krijgen.

Zij beschikken over zeer veel mensenkennis en weten steeds die meisjes uit te zoeken — soms met gebrekkige ontwikkeling — die niet geheel afwijzend staan tegenover seksuele toenadering.

Deze mannen zijn keurig gekleed, hebben beschaafde omgangsvormen, zijn al of niet in het bezit van een sportwagen of andere auto — en weten zich zo te gedragen dat sommige meisjes op het eerste gezicht smoorverliefd worden.

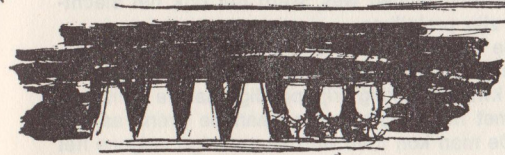
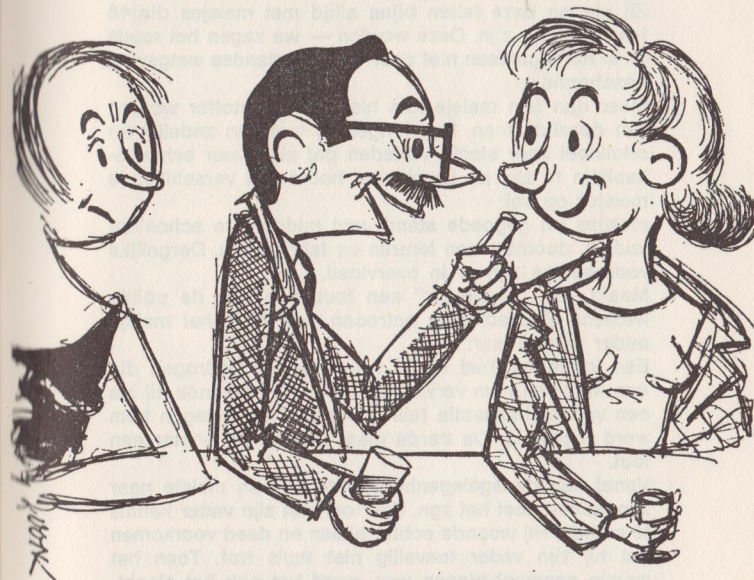
Deze mannen kan men in twee groepen indelen.

De eerste groep zoekt, om zich seksueel uit te leven, steeds naar andere slachtoffers; de tweede groep gaat enige tijd met hetzelfde slachtoffer om. Zij doen voorkomen alsof zij serieus een vaste verkering willen, beloven met het meisje te trouwen als het zwanger wordt, doch dit alles is bedrog.

Wordt het meisje zwanger, dan trachten zij het over te halen de zwangerschap te verstoren of laten het aan haar lot over en ontkennen later de verwekker van het kind te zijn.

Zij profiteren van alle omstandigheden, die mede helpen tot het slagen van hun plan bv. onenigheid tussen het meisje en de ouders of meisjes die de ouderlijke woning ontvlucht zijn.

Meisjes die avontuurlijk aangelegd zijn worden vaak het slachtoffer. Wensen de betrokken meisjes geen

... doch dit alles is bedrog ...

seksuele toenadering, dan schromen deze lieden niet om geweld te gebruiken en aanranding der eerbaarheid te plegen.

Voor de politie is het moeilijk om tegen deze figuren op te treden als er geen geweld wordt gebruikt.

Zij plegen deze feiten bijna altijd met meisjes die 16 jaar of ouder zijn. Deze worden — we zagen het reeds — in het algemeen niet door de Nederlandse wetgeving beschermd.

Meer dan één meisje kan hier het slachtoffer worden van dezelfde man. Een jongeman met een zedelijk en crimineel zeer slecht verleden gaf zich voor scheepskapitein te zijn en bracht het hoofd van verschillende meisjes op hol:

meisjes uit goeode stand, met middelbare schoolopleiding, dochters van leraren en fabrikanten. Dergelijke voorbeelden zijn er in overvloed.

Maakt zo'n „charmeur" een fout, dan kan de politie weleens strafrechtelijk optreden, ook al is het meisje ouder dan 16 jaar.

Een jongeman had reeds twee meisjes bedrogen die een kind van hem verwachtten. Steeds ontkende hij als een vaderschapsactie (eis onderhoud kind) tegen hem werd ingesteld. De derde maal maakte hij echter een fout.

Vanaf een dansgelegenheid lokte hij een meisje naar zijn woning met het zgn. doel om met zijn vader kennis te maken. Hij woonde echter alleen en deed voorkomen dat hij zijn vader toevallig niet thuis trof. Toen het meisje eenmaal binnen was, werd het ook het slachtoffer van zijn praktijken.

Het meisje bleef 's nachts bij hem in huis en 's morgens vertrok hij met haar in de richting België.

De vader kwam gelukkig vrij spoedig naar de politie en de man met het meisje werden aan de grens aangehouden. De man kon toen worden vervolgd wegens het onttrekken van een minderjarige (beneden 21 jaar) aan het ouderlijk gezag en wegens schaking. Door de politie en Justitie werd aangenomen dat hij het meisje

had weggevoerd met het doel zich het volledig bezit van haar te verzekeren.

Dergelijke jongemannen hebben weinig of geen belangstelling voor publieke vrouwen. Zij zoeken naar meisjes met weinig levenservaring, die gemakkelijk te verleiden zijn.

OMGANG MET MANNEN VAN VREEMDE NATIONALITEITEN

In Nederland vertoeven vele arbeiders van vreemde nationaliteiten. Of zij gehuwd zijn of ongehuwd zijn, zij hebben doorgaans toch andere zedelijke gewoonten en morele opvattingen.

Hun aanwezigheid kan grote zedelijke gevaren met zich meebrengen, zowel voor meisjes als gehuwde vrouwen. De gehuwden, van wie de meeste slechts 2 of 3 weken per jaar in hun gezin aanwezig zijn, zijn daardoor verstoken van de seksuele omgang in het huwelijk. De ongehuwden missen de in hun land gebruikelijke omgang met meisjes.

Deze vreemdelingen hebben het op seksueel gebied zeer moeilijk. Het komt bovendien voor dat zij weleens worden gelokt door meisjes van jeugdige leeftijd, die zich zo gedragen alsof zij omgang met deze vreemdelingen zoeken.

Men kan deze meisjes — zoals bij militaire kazernes — zien rondslechteren in de omgeving van pensions waar deze vreemdelingen verblijven.

Er zijn gemeenten waar veel gehuwde arbeiders in het buitenland werken of pendelen naar grote steden en weer een even groot aantal vreemdelingen, Spanjaarden, Italianen, Grieken, Turken enz., door de plaatselijke industrie zijn aangetrokken.

Als men zich in het probleem van vreemde arbeidskrachten verdiept, dan kan de vraag rijzen of het — naast de zedelijke gevaren voor meisjes of gehuwde vrouwen — voor de *vreemdeling zelf* moreel verantwoord is, dat zijn overkomst wordt bevorderd.

De gehuwde vreemdelingen krijgen geen toestemming of medewerking hun gezin over te laten komen. De leiding der fabrieken schuift de verantwoording van zich af door de vreemdelingen dit mede te delen.

Financieel gaan deze arbeiders er op vooruit. Hun verblijf valt hun hier zwaar. Zij staan geheel buiten onze

samenleving. Hun vrije tijd brengen zij door in verveling en doelloos rondslechteren.

De gehuwde vreemdelingen die soms vele jaren hier blijven werken, zijn door het financieel voordeel in een dwangpositie geplaatst. De morele en zedelijke gevaren voor hen zelf en voor onze meisjes en vrouwen blijven bestaan.

In de grotere gemeenten zijn, met medewerking van het bedrijfsleven, comité's gevormd om deze vreemdelingen des avonds op te vangen en hun in groepsverband gepaste ontspanning te geven. Dit initiatief kan worden toegejuicht en zal tegemoet komen aan de bezwaren die hun aanwezigheid hier meebrengt.

Het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk heeft de laatste jaren grote activiteit ontplooid in het belang van de buitenlandse werknemers.

Het geeft naast financiële steun ook adviezen aan landelijke, regionale en plaatselijke instellingen, die de belangen van buitenlandse werknemers behartigen. Deze instellingen bevorderen goede huisvesting en geven sociale, maatschappelijke en godsdienstige begeleiding.

Aangezien er behoefte was aan landelijke samenwerking werd in 1964 opgericht de Landelijke Stichting Bijstand Buitenlandse Werknemers, F. C. Donderstraat 9, Utrecht, tel. 030—715372.

Het grote probleem blijft huisvesting en vooral gezinshereniging voor gehuwden. De oorzaak ligt in het feit, dat men bevreesd is voor economische teruggang.

BEZWAREN BIJ HET AANGAAN VAN EEN VERKERING OF HUWELIJK MET DEZE VREEMDELINGEN

Aan een huwelijk zijn grote bezwaren verbonden. De arbeiders zijn voor het overgrote deel mensen met een ontwikkelingspeil dat gelijk staat met drie jaren lager onderwijs. Hun plaats op de maatschappelijke ladder is nog lager dan van ongeschoolde arbeiders.

Men kent niet de achtergronden van hun opvoeding, karakter, leefwijze of godsdienst.

Een verkering met deze vreemdelingen is reeds vaak uitgelopen op grote teleurstellingen en gewetensconflicten voor het meisje.

Het kan gaan zoals hier.

Een meisje kreeg verkering met een vreemdeling. Na enige tijd verwachtte zij van hem een kind. Zij werd tijdens haar zwangerschap mishandeld. Haar ouders waren tegen een huwelijk. De vreemdeling vertrok naar zijn geboorteplaats. Na innerlijke conflicten besloot zij hem na te reizen. Na enige weken verblijf bij hem werd zij weer mishandeld en zij verkeerde daar in een noodtoestand. Gelukkig werd zij door een Nederlander opgevangen. Deze verschaftte haar reisgeld en bevorderde de terugreis naar Nederland met haar kind, dat in een inrichting werd ondergebracht.

Na enige tijd kwam de vreemdeling weer naar Nederland en zocht contact met het meisje. Zij twijfelde weer of zij al of niet met hem zou trouwen. Zij gaf toe nog veel voor die man te voelen. Hij was echter onevenwichtig en trad vaak brutaal tegen haar op. Op aandrang van haar ouders en een geestelijke heeft zij definitief met hem gebroken, omdat een verder leven met die man geen enkele kans van slagen heeft.

Hier is veel leed — laten we hopen geen onherstelbaar leed — ontstaan. Men mag in dit geval niet generaliseren. Er zijn inderdaad huwelijken met deze gastarbeiders,

waarbij van een normaal gezin kan worden gesproken.

Een der voorwaarden is dan evenwel dat de vreemdeling na het huwelijk hier blijft wonen. Maar... als zij toch naar hun geboorteland terug willen? Men bedenke: zij komen uit streken waar doorgaans de grootste armoede heerst. De Nederlandse vrouw komt dan terecht in een — wat leefwijze en gewoonten betreft — voor haar onbekende wereld. De vrouw is daar nog geenszins geëmancipeerd; nog erger: zij wordt beschouwd als een slavin of er bestaat zgn. veelwijverij. Dezelfde godsdienst, dezelfde nationaliteit en dezelfde ontwikkeling zijn nog steeds voorwaarden voor een harmonisch huwelijk.

Onze nationaliteitswetgeving is in het voordeel van de Nederlandse vrouw gewijzigd. Het is thans zo, dat een Nederlandse vrouw, die met een vreemdeling trouwt de Nederlandse nationaliteit blijft behouden.

Komen er in het buitenland moeilijkheden dan kan zij zich steeds op haar nationaliteit beroepen en zich wenden tot de Nederlandse consul in het desbetreffende land.

De politie wordt vaak geconfronteerd met moeilijkheden tussen echtparen die niet dezelfde nationaliteit hebben.

Hier volgen een paar voorbeelden:

Een Nederlandse vrouw krijgt contact met een Engelsman. Na liefde op het eerste gezicht volgt spoedig een huwelijk. Zij vestigen zich in Nederland. Enige kinderen worden geboren en het gezin leeft gelukkig.

De familieleden van de man halen hem over naar Engeland terug te keren. Zijn vrouw stemt hierin toe en het gezin vertrekt naar Engeland.

Na enige maanden ontstaat er een slechte verhouding tussen de Nederlandse vrouw en de familieleden van de man. De man krijgt in zijn nieuwe omgeving contact met vele oude vrienden, is veel uithuizig en het huwelijks- en gezinsleven wordt geheel verstoord.

De vrouw vertrekt met haar kinderen naar Nederland. De man reist haar na en eist de kinderen op — mede omdat deze de Engelse nationaliteit bezitten. Zij duikt met haar kinderen onder. De man vertrekt weer naar Engeland. De vrouw wordt het advies gegeven het verdere verloop rustig af te wachten.

Na enige maanden meldt de Engelsman zich weer bij de politie en wil terug naar zijn vrouw en kinderen. Een onderhoud tussen man en vrouw wordt op het politiebureau gearrangeerd. Hij wordt in een fabriek tewerk gesteld en nu zijn er sinds jaren geen moeilijkheden in het gezin.

Bij dit voorbeeld betrof het een Nederlandse vrouw. Ook omgekeerd doen zich moeilijkheden voor.

Een vreemdeling — statenloos — in Nederland geboren, trouwt in Engeland met een Engelse vrouw. Hij heeft in Engeland een goed inkomen en in het huwelijk zijn geen moeilijkheden. Hij wilde steeds naar zijn familie in Nederland en daar werk zoeken. Zijn vrouw probeerde dit zo lang mogelijk tegen te houden, doch uiteindelijk stemde zij hierin toe.

Na enige maanden bleek dat de Engelse vrouw in Nederland niet kon wennen. Zij kreeg heimwee en probeerde haar man te bewegen naar Engeland te vertrekken. In die maanden bemerkte zij, dat zijn moeder en zijn broers, die een grote invloed op de man uitoefenden, een plan beraamden om de kinderen in het geheim bij verschillende familieleden onder te brengen en haar zo te dwingen hier in Nederland te blijven of alleen naar Engeland te vertrekken. De vrouw stelde zich in verbinding met het Engelse consulaat in Nederland en kwam bij de politie om steun.

Zij verklaarde, dat haar huwelijk, dat voorheen gelukkig was geweest, onder invloed van zijn familie een mislukking was geworden. Ook vroeg zij medewerking, omdat haar kinderen de Engelse nationaliteit bezaten. Toen na onderzoek bleek, dat inderdaad het plan bestond de kinderen te doen onderduiken, werd het visum,

afgegeven door de Nederlandse consul in Engeland, ingetrokken. De man, vrouw en kinderen werden op het politiebureau gedwongen vast gehouden en met medewerking van het Engelse consulaat per vliegtuig naar Engeland overgebracht.

Na enige weken ontving de politie bericht waarin zij beiden de politie bedankten voor de genomen maatregel en verklaarden blij te zijn weer in Engeland te wonen. Volgens de vrouw was alles weer in orde. In Engeland had zij „geen kind" aan hem.

In Nederland bestaat de werkgroep Huwelijk en Gezin, van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, die aan instellingen en particulieren voorlichting geeft op juridisch en maatschappelijk terrein, over huwelijken tussen Nederlandse meisjes en buitenlandse werknemers. Het adres is: Rijswijk (Z.H.), Steenvoordelaan 370, tel. 070—907600.

BIJ GROTERE KINDEREN (VOORAL BIJ MEISJES) HEBBEN DE OUDERS EEN BELANGRIJKE TAAK

Waarschuw vooral uw dochters in de omgang met vreemden voorzichtig te zijn en zich geen te grote vrijheden te veroorloven.

Dit geldt vooral wanneer deze hen meelokken naar buitenwegen, handtastelijk zijn en hen mede willen nemen naar onbekende gelegenheden, in bepaalde woningen of pensions.

Er zijn al veel te veel ongehuwde moeders.

Wanneer het een vaste verkering wordt, wacht dan niet te lang om inlichtingen te vragen. Het kan spoedig te laat zijn. Ze kunnen seksueel vlug naar elkaar toegroeien. Veel ouders hebben dat reeds ondervonden. Het vragen van inlichtingen behoeft niet op een wantrouwige manier te gebeuren. Het kan langs omwegen zonder dat het gemerkt wordt.

Trouwens een jongeman van goeden huize, die het serieus met uw dochter meent, kan het informeren zeer zeker waarderen.

Het gezin waartoe de jongeman behoort, vormt meestal een goede basis voor uw informaties. De inlichtingen kan men vragen aan H.H. geestelijken, sociale werkers enz. In bepaalde gevallen is ook de politie niet ongenegen om inlichtingen te verstrekken. Wanneer de inlichtingen zo zijn dat verdere verkering zinloos is, tracht dan met tact hieraan een einde te maken.

Vraag niet te veel aan diegene die u vertrouwelijk de inlichtingen geeft. Geloof deze op grond van betrouwbaarheid, eerlijkheid, zijn levenservaring en kennis van uw gezin.

Wanneer u twijfelt, dan zijn er mogelijkheden genoeg

om in de omgeving van de betrokken man deze inlichtingen te controleren.

Inlichtingen geven is een moeilijke zaak

Betreft het een gehuwde man, een onderwereldfiguur, iemand die reeds meisjes heeft bedrogen en nadien in de steek heeft gelaten, iemand die omgang heeft met publieke vrouwen, iemand die veel misbruik maakt van alcohol, iemand die op grond van zijn gedrag of mentaliteit of als nietsnut geen enkele waarborg biedt, dan is de zaak vrij eenvoudig.

In twijfelgevallen is het moeilijk om inlichtingen te geven

Zo ken ik uit mijn praktijk vele jongens die in hun jeugd als homoseksueel met de politie in aanraking zijn geweest; daarentegen na hun huwelijk zich niet meer hebben misdragen, gelukkig getrouwd zijn en een keurig gezin hebben.

Ook zijn mij vele meisjes bekend, die in hun jeugd een misstap begaan hebben, doch in het huwelijk een goede en trouwe levenspartner blijken te zijn. Een harmonisch huwelijk is in deze gevallen verzekerd, indien de tegenpartij eerlijk wordt ingelicht en zulks accepteert. Bemerkt de ene partij na het huwelijk dat deze er zgn. „ingelopen” is, dan kan van een goede verhouding soms geen sprake meer zijn.

VERKRACHTING OF AANRANDING DER EERBAARHEID

Een andere groep van seksueel ontspoorde lieden pleegt aanrandingen tegenover voor hen *onbekende* vrouwen of meisjes.

Door een onverwachte aanval proberen deze het slachtoffer te overrompelen, teneinde het onzedelijk te tasten, of de geslachtsdaad te stellen. Zij ontzien niets, plegen *vooral tegen zwakke figuren* het ruwste geweld om hun doel te bereiken.

Wordt de dader tijdens de worsteling herkend of komt hij tot de overtuiging dat het slachtoffer nog wel eens tegen hem zou kunnen getuigen, dan kan bij hem het duivelsplan rijzen het slachtoffer te doden.

Voorbeelden hieromtrent zijn er jammergenoeg ook in Nederland te vinden.

Als recente voorbeelden hiervan zijn de gewelddadige zedenmisdrijven met als slachtoffer het 16-jarig Venlose meisje J. G. en het 17-jarige meisje E. F. uit Leeuwarden. Het Venlose meisje J. G. werd meegelokt naar een bos, zogenaamd met de bedoeling om voor een damesblad foto's te maken.

Voor dit jeugdig en onschuldig meisje was dit geen reden om argwaan te heben. Immers de dader, een slanke, goed geklede jongeman, die zich aardig kon voordoen, had zeer zeker een betrouwbare indruk gemaakt.

Enige dagen eerder had de dader in Hilvarenbeek een ander meisje op dezelfde manier mee willen lokken. Hij maakte toen complimentjes over het uiterlijk van dat meisje. Hij zal dit ook wel gedaan hebben tegenover J. G. en zeer terecht, want zij was een mooi meisje, leuk gekleed en zij zag er keurig verzorgd uit. Toen zij bemerkte dat de dader haar onder valse voorwendsels had meegelokt en hij handtastelijk werd, verzette zij zich hiertegen. Het gevolg was dat zij gewurgd werd.

Kwam het Venlose meisje J. G. onder valse voorwend-

sels in de macht van de meelokker, het meisje E. F. uit Leeuwarden werd in Amsterdam in haar slaapkamer door de dader overvallen nadat deze door een open raam was binnengeklommen.

Wanneer men deze geweldmisdrijven bestudeert, dan blijkt dat de daders steeds nieuwe wegen zoeken om de slachtoffers in hun macht te krijgen.

Uit het volgende voorbeeld blijkt hoe geraffineerd de dader zich op de hoogte stelde om zijn listig opgezet plan te laten gelukken.

Een meisje uit een der buitengemeenten werkt voor de eerste dag als dagmeisje in een stad. 's Avonds staat zij in de binnenstad bij een bushalte om met een bus naar huis te gaan. Er komt een jongeman bij haar, maakt een praatje en vraagt of zij op de bus staat te wachten. Na een bevestigend antwoord harerzijds zegt hij, dat hij ook naar de plaats X moet, doch dat de bushalte waar zij wacht, vervallen is.

Hij wist het meisje, dat in de stad nog niet bekend was, mee te lokken naar een donkere verkeersweg in de buurt. Daar aangekomen probeerde hij haar met geweld te overmeesteren en in het struikewas te slepen. Zij verzette zich hevig en door haar noodkreten werden omwonenden en voorbijgangers gealarmeerd. De dader die door voorbijgangers werd vastgegrepen, wist door list te ontkomen. Hij deed alsof hij met zijn vrouw ruzie had gehad en zei: „Met een huwelijk moet men zich niet bemoeien”.

Het meisje werd in overspannen toestand aangetroffen. Zij had zich zodanig met kracht tegen de aanrander verzet, dat haar mond, lippen en ogen bloeduitstortingen vertoonden.

Met verbijstering kan men kennis nemen van gevallen, waarbij een meisje, hoe argwanend ook, het slachtoffer kan worden en wel doordat een beroep werd gedaan op menslievend hulpbetoon.

Een vrouw werd door haar man de straat opgestuurd met de opdracht thuis te komen met een meisje. Uit angst voerde zij het bevel uit, hoewel zij wist waarvoor

die opdracht moest dienen. Zij sprak op straat een 16-jarig meisje aan, deed alsof zij onwel werd en zei dat zij last van haar maag had.

Uit medelijden bracht het meisje de vrouw naar haar woning. Het meisje werd in de woning opgehouden. Men zei het op prijs te stellen als zij even een kop koffie dronk.

De vrouw trok zich terug en liet haar man alleen met het meisje, dat toen door hem werd vastgegrepen. Zij verweerde zich en begon te gillen, maar haar weerstand werd spoedig gebroken. Na zijn weerzinwekken-de daad stuurde hij haar de straat op.

De slachtoffers komen door list of geweld in handen van de dader.

De wijze van uitvoering van het plan en de plaatsen waar het feit wordt gepleegd, kunnen nog met vele voorbeelden aangevuld worden o.a. verkrachting of aanranding der eerbaarheid op stille buitenwegen; op onverlichte wegen in de stad; in trappenhuisen en portieken; het met geweld binnendringen in woningen; in de woning of het pension van de dader, nadat het slachtoffer meegelokt is; in kermis-pakwagens; in werk- keten; in de woning van het slachtoffer door iemand die aldaar op bezoek is; in auto's, nadat het slachtoffer daarin meegelokt is en bij het liften, wanneer bv. een meisje argeloos meerijdt, om later het slachtoffer te worden.

Hoe kan men zich tegen dergelijke aanranders beveiligen?

Dit kan men door donkere en eenzame wegen te vermijden, of te zorgen dat men in gezelschap is van anderen.

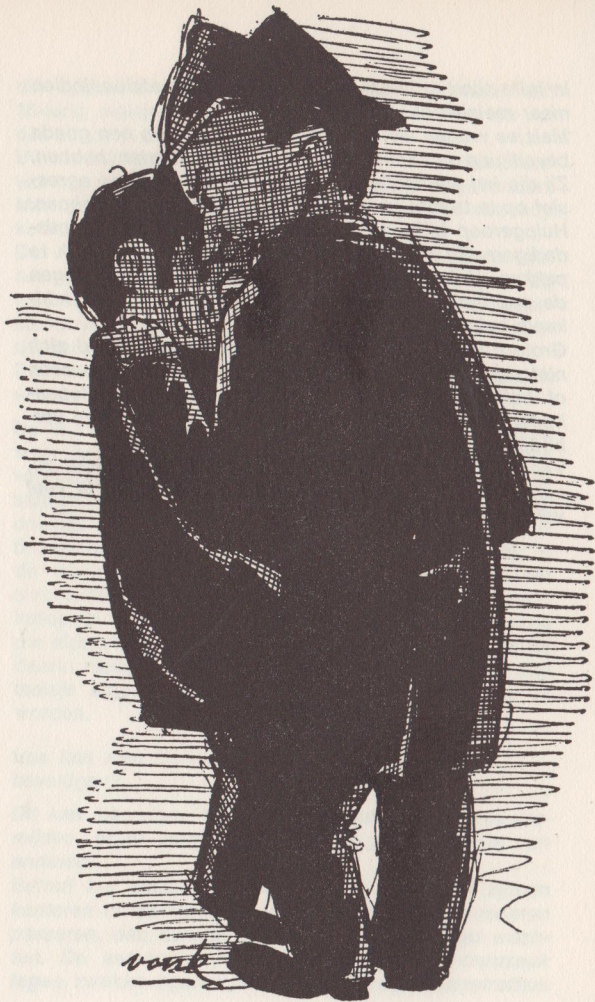
Betreft het meisjes die studeren of werkzaam zijn in kantoren of fabrieken en deze wegen dagelijks moeten passeren, dan kunnen zij in groepjes op elkaar wachten. De aanrander pleegt ruw geweld in hoofdzaak tegen zwakke figuren die alleen worden aangetroffen.

In feite zijn het lafaards die van hun plan afzien, indien meer meisjes of vrouwen bij elkaar zijn.

Meisjes vragen wel eens of kennis van judo een goede beveiliging is. Zeker, het kan zijn voordelen hebben. Zij die het slachtoffer dreigen te worden, dienen agres- sief op te treden en vooral luidkeels om hulp te roepen. Hulpgeroep blijft de grootste vijand van de zedenmis- dadigers. Zij krijgen hierdoor nogal gauw de schrik te pakken. Vele vrouwen en meisjes hebben zich tegen de aanrander met succes te weer gesteld door luid- keels hulpgeroep en kranig verzet.

Grotere meisjes dienen te worden gewaarschuwd zich niet door vreemden mee te laten lokken naar bossen of buitenwegen, in auto's, naar onbekende gelegen- heden, woningen of pensions; het liften dient hun ver- boden te worden.

Veel meisjes zijn het slachtoffer geworden, omdat zij, zonder iets van de betrokken man te kennen, te veel vertrouwen in hem stelden.

... jongens, die het slachtoffer zijn ...

ONTUCHT GEPLEEGD DOOR MANNEN MET JONGENS

Het voornaamste terrein van deze lieden is de binnenstad, bepaalde café's of lunchrooms, urinoirs en sportterreinen.

De leeftijd van de jongens die het slachtoffer zijn, ligt in het algemeen tussen 13 en 20 jaar.

Zij willen per se daarvoor jongens zoeken die reeds seksuele gevoelens hebben, teneinde tegennatuurlijke handelingen te kunnen plegen.

Zij zijn goed op de hoogte met de jeugd die 's avonds in de stad rondhangt en zij lokken deze mee naar café's of bioscoop om later tot een bezoek aan hun woning of pension uit te nodigen.

Zij leggen hun contacten tijdens jeugdbijeenkomsten en sportwedstrijden en hebben zgn. veel belangstelling voor de jeugd of lokken met autoritjes of ritjes op een bromfiets.

Van de ouders weten zij het vertrouwen te winnen. Zij vragen of de jongen op vakantie mag komen, een autoritje mag maken, of zij hem les mogen geven of helpen bij verandering van woonplaats of pension enz. enz.

Hoe gevaarlijk deze lieden zijn blijkt weer opnieuw duidelijk uit een recent onderzoek tegen een man op leeftijd.

Met een achttal jongens pleegde hij gedurende 4 jaren regelmatig ontucht. Hij pleegde het feit in zijn woning, met jeugdige arbeiders op zijn werk, in bossen in de omgeving van de stad en op donkere plaatsen in de binnenstad.

De jongens gaf hij geld en hij kreeg hierdoor zoveel overwicht, dat zij de man opzochten om geld te vragen. Hierdoor kreeg hij steeds opnieuw de kans om op ergerlijke wijze ontucht te plegen. Hij gaf zelfs een beloning als zij nieuwe vriendjes meebrachten, hetgeen prompt gebeurde.

Wanneer de politie niet had kunnen ingrijpen, waren er nog meer slachtoffers gevallen.

Deze slachtoffers zouden nog verder hebben kunnen afdwalen, zoals wel gebeurt in grote steden, waar zogenoemde „schandknepen” zijn, die op zoek gaan naar andere mannen om tegen betaling ontucht te laten plegen.

Bij deze schandknepen zijn er die, nadat de ontucht is gepleegd, hun slachtoffer beroven.

Ouders, hoe voorzichtig men moet zijn om jongens aan mannen toe te vertrouwen, blijkt ook uit een ander recent voorbeeld.

Een gezin had een kamer te huur en plaatste hiervoor een advertentie. Een pensioengast, die bij kennissen een kamer had, kwam hier op af. Deze kwam te laat omdat de kamer reeds verhuurd was. Hij huurde na enige tijd op een andere plaats een kamer en vroeg toen aan de ouders of het 16-jarig zoontje mocht helpen bij het inpakken van boeken enz. Aangezien zij de man bij kennissen wel eens ontmoet hadden, vonden de ouders dit goed.

Hieruit ontstond tussen de jongen en de man een regelmatig contact. De man verhuisde naar een andere gemeente en de jongen mocht van de niets vermoedende ouders bij hem op vakantie gaan.

De jongen kreeg van de man zelfs zoveel geld mee, dat hij het reisgeld kon betalen als hij later terugkwam. Deze verdachte, een goede bekende van de politie, wist door zijn goed vertrouwen meer dan 50 keer op de meest perverse wijze ontucht te plegen.

Hoe mooi dergelijke lieden zich kunnen voordoen, blijkt wel uit het feit dat deze verdachte een belangrijke post bekleedde waar hij in hoofdzaak met de jeugd in aanraking kwam. Dankzij de medewerking van het publiek kwam hieraan een eind.

Iemand in de buurt vertrouwde deze man niet. Er liepen zo veel jongens bij hem in en uit. De politie werd vrouwelijk ingelicht. De man was reeds meermalen ver-

oordeeld wegens het plegen van zedenmisdrijven. Hij werd na onderzoek aangehouden en aan de justitie overgeleverd.

Ouders, let op en waarschuwt uw jongens

Gaat uw zoontje om met jongens die veel ouder zijn, of met (ongehuwde) mannen, of gaat hij bij hen op bezoek, wees dan dubbel voorzichtig.

Uw jongen dient om te gaan met leeftijdgenoten. Dat is ook voor zijn opvoeding van belang.

Ook dient u te weten welke vriendjes uw zoontje heeft. Kent u het gezin?

Controleer als uw jongen geschenken krijgt. Dikwijls noemt hij een buurkind of vriendje, doch het kan „verdiend” zijn met ontucht.

Er zijn ouders, die uit onwetendheid of gemakzucht onvoldoende zorg aan hun jongens besteden.

Vergeet niet dat, als zij het slachtoffer worden, zij op seksueel gebied uit hun evenwicht gebracht kunnen worden en later ook zedenmisdrijven kunnen plegen. Ook het leven van uw jongen kan op het spel staan.

Voorbeelden, waarbij de dader het slachtoffer van het leven heeft beroofd, nadat hij hiermede ontucht heeft gepleegd of wilde plegen, zijn er te over.

Het achtjarig Utrechts jongetje W. P. werd op een bromfiets meegelokt. De dader, een 28-jarige arbeider, kende de jongen en deze kende ook hem, omdat de man in de buurt werkte. De knaap werd bang toen hij met de dader alleen in de bossen was. Daardoor raakte de meelokker in paniek en volvoerde zijn afschuwelijke daad om het slachtoffer voor altijd het zwijgen op te leggen.

Het twaalfjarig Rotterdamse jongetje J. U. werd door een 21-jarige havenarbeider op de fiets meegelokt. Om de knaap op zijn gemak te stellen, kreeg hij in een cafetaria nog een traktatie. Nadat de man zijn ontucht had gepleegd, beroofde hij de jongen van het leven.

Het elfjarig jongetje H. H. uit Sevenum werd het slachtoffer van een 54-jarige man, die in zijn woonplaats als „kindervriend” bekend stond. De dader ontmoette het ventje bij toeval in de bossen van Sevenum. De man deed hem oneerbare voorstellen. Toen hij hierop niet inging pleegde de dader geweld met het bekende gevolg.

Ook het achtjarig Rotterdams jongetje M. N. werd het slachtoffer. Een 39-jarige kappersbediende lokte het in zijn auto en beloofde het kind thuis te brengen. Hij kende de knaap, omdat die bij hem in de buurt woonde. Hij reed met hem urenlang rond en zei, dat hij diens vader had opgebeld en medegeedeeld had dat de jongen later thuis zou komen. De dader begreep wel dat de lange rit met het kind argwaan moest wekken. Daarom stond het na die tocht bij de meelokker vast dat hij het slachtoffer niet meer in leven kon laten, om verraad uit te sluiten. In angsttoestand pleegde hij toen zijn vreselijke daad.

MENINGEN OMTRENT DE HOMOSEXUALITEIT

Over de oorzaken van het bestaan der homoseksualiteit is men het wetenschappelijk niet eens.

Sommigen beweren, dat de homoseksualiteit van onbekende oorsprong is.

Anderen zeggen, dat men daarmee wordt geboren. Weer anderen erkennen, dat de erfelijkheid en ziekten oorzaken *kunnen* zijn, maar dat een kind in 't algemeen op twee geslachten gericht ter wereld komt en pas later onder invloed van milieuomstandigheden zijn liefdesobject bepaalt.

In 1968 werd in West-Duitsland een criminologisch congres gehouden met als onderwerp „Kinderen als slachtoffer van de misdaad”. Hier waren deskundigen uit vrijwel alle landen van West-Europa aanwezig.

Daar is toen duidelijk naar voren gekomen, dat de oorzaken van de homoseksualiteit gezocht moeten worden in de jeugdijaren en dat de *verleiding* door anderen in de ontwikkeling der homoseksualiteit een belangrijke rol speelt.

Met deze laatste mening ben ik het eens. Mijn ervaring is, dat bijna alle homoseksuelen, die ontucht pleegden, in hun jeugdijaren door ouderen werden verleid.

De verleiding kan zelfs op oudere leeftijd een rol spelen. Het is algemeen bekend, dat in gevangenissen, inrichtingen of andere mannengemeenschappen bij onvoldoende toezicht homoseksualiteit voorkomt. Deze homoseksualiteit is meestal tijdelijk, want zodra die personen niet meer in de mannengemeenschap verblijven, hebben zij aan die omgang geen behoefte meer. Maar er zijn ook gevallen, dat zij door de seksuele omgang in de betrokken mannengemeenschap, ook na dien nog seksueel gericht blijven op hetzelfde geslacht. De praktijk leert dat vele homoseksuelen met opzet handelen. Zij gaan volgens plan te werk en brengen veel energie op om het gunstig milieu te vinden.

Onder de jongens of meisjes, die de dupe worden, zijn er die nog geen uitgesproken richting voor hun sek-

suele gevoelens hebben gevonden. Zij kunnen nog beide kanten uit. Andere jeugdigen zijn onvoldoende voorgelicht of verzetten zich onvoldoende tegen de toenadering.

Nog moeilijker krijgen het de jongeren die problemen hebben met de jeugdhomoseksualiteit. Dit is meestal een normaal doorgangsstadium of het onderweg zijn naar de volwassenheid in de ontwikkeling der seksualiteit. Indien deze jeugdigen in contact komen met een meerderjarige homoseksueel, dan zal dit de ontwikkeling van de homoseksualiteit sterk beïnvloeden.

De homoseksueel lokt met geld, sigaretten, drank of bioscoopbezoek en wil een langdurige verhouding.

Momenteel is er in Nederland een streven om de strafbepaling „Ontucht tussen meerderjarigen en minderjarigen van hetzelfde geslacht” te doen vervallen.

Het motief voor afschaffing is, dat zowel de minderjarigen als de meerderjarigen vrij moeten zijn in de keuze van hun partners en ook omdat in de grote steden de zgn. schandknepen na de ontucht ouderen chanteren of beroven. Een groot woord is ook „discriminatie” omdat de wet wel contact met minderjarigen van het andere geslacht toestaat.

Zij die voor afschaffing pleiten, willen niets meer horen over de bescherming van minderjarigen noch over het grote sociale probleem dat de homoseksualiteit met zich meebrengt. Zij willen niet erkennen dat zij niet tevreden zijn met hun leven als homoseksueel en ook niet dat zij zo graag anders zouden willen zijn. Zij zijn vergeten, dat de meeste van hen in hun jeugd ook door ouderen werden verleid.

Na eventuele afschaffing van de strafbepaling zullen beroving en chantage niet ophouden. Ook publieke vrouwen chanteren en beroven, terwijl toch het zijn van of het gaan naar een publieke vrouw niet strafbaar is. Hier zullen de belangen afgewogen moeten worden tussen de in bepaalde steden weinig voorkomende gevallen van chantage en beroving, en de in heel Neder-

land voorkomende gevallen van ontucht met minderjarigen.

Trouwens, de bestaande strafbepaling laat een grote groep met rust nl. de homoseksuele mannen en vrouwen, die meerderjarigen als partners hebben. De huidige wetgeving vraagt alleen aan de homoseksuele en biseksuele man of vrouw de seksuele drang te temperen tegenover minderjarigen van hetzelfde geslacht.

Wordt de strafbepaling afgeschaft dan worden minderjarigen van 16 jaar en ouder over het algemeen niet meer door de wet beschermd.

De vele advertenties in de Nederlandse dagbladen „Vriend zoekt vriend boven de 21 jaar” zullen dan veranderen in „Vriend zoekt vriend boven de 16 jaar”. Hoe het ook zij, ouders zullen steeds moeten trachten hun kinderen tegen de homoseksualiteit te beschermen. Er dreigt in Nederland een homoseksuele besmetting. Sommige steden zijn reeds internationaal bekend.

Dat komt omdat de wetgever hier nu reeds soepeler is dan in andere landen van West-Europa.

In plaats van te erkennen, dat er mensen zijn, die buiten hun schuld seksueel een sterke neiging hebben tot hetzelfde geslacht, is er een gevaarlijke stroming waar te nemen die „de homoseksualiteit” op zich zelf goedpraat en zelfs bevordert.

Vervlakking der zedelijke normen en het open karakter van bepaalde café's en amusementbedrijven in bijna alle grote steden waar homoseksuelen zich concentreren, zijn voor minderjarigen een groot gevaar. Homoseksuelen hebben recht op begrip en begeleiding, maar door „de homoseksualiteit” dezelfde plaats in de samenleving te geven als de biseksualiteit, wordt de eerstgenoemde sterk bevorderd, met alle kwade gevolgen van dien.

HET LIFTEN

Liften was kort na de oorlog wegens slechte vervoersmogelijkheden noodzakelijk.

Aan het liften zijn echter zoveel bezwaren verbonden, dat dit, nu er geen vervoersmoelijkheden meer zijn, verboden moest worden.

Niet alleen uit verkeersveiligheid (onverwachte manoeuvres en het plotseling stoppen door automobilisten) maar ook uit een oogpunt van het voorkomen van zedenmisdrijven met meisjes en jongens.

Argeloze vrouwen of meisjes, die liften of zij die op avontuur uit zijn lopen de kans het slachtoffer te worden van de minder goede bedoelingen van bepaalde automobilisten. Vele meisjes en vrouwen zijn hier inderdaad het slachtoffer van geworden. Wekelijks staan dergelijke feiten in het Algemeen Politieblad vermeld.

Avontuur zoeken door te liften is ook voor grotere meisjes gevaarlijk. Trouwens, een meisje dat zichzelf respecteert, lift niet. Het is tenslotte bedelen. Ook liftprostituees staan langs de weg. Het liften door jongens heeft ook zijn bezwaren. Automobilisten met homoseksuele neigingen zijn voor deze jongens een gevaar. Ouders, de gevaren voor uw kinderen zijn zo talrijk, dat u met recht hun kunt verbieden te liften.

Bij andere zedenmisdrijven moet het slachtoffer door list of geweld in handen van de dader komen. Hier biedt het slachtoffer zich argeloos aan. Men vergeet niet dat automobilisten met slechte bedoelingen er op uit zijn, juist die personen mede te nemen, die mogelijk voor zijn plannen in aanmerking komen.

... het is tenslotte bedelen ...

HET ZOEKEN VAN EEN BETREKKING IN HET BUITENLAND

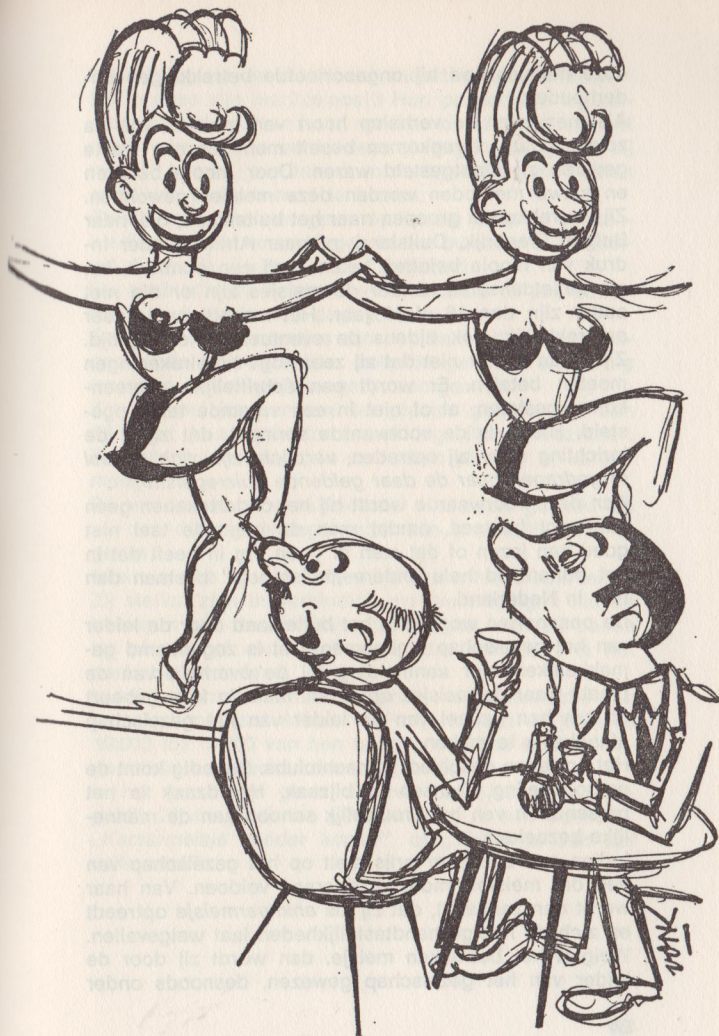
Op verschillende manieren tracht men meisjes te vinden voor zgn. goede betrekkingen in het buitenland. Zij worden opgeleid of moeten optreden in dansgroepen of als mannequin of fotomodel dienst doen. Enige jaren geleden werd door de politie in het zuiden des lands een uitvoerig onderzoek ingesteld naar een bepaalde mannequin- fotomodellschool.

De zgn. afgestudeerde meisjes kwamen geheel onwetend in handen van vrouwenhandelaren. De school had ruim 500 geslaagden. Om in het begin geen argwaan te wekken, hield men het cursus- en examengeld vrij hoog. Enige ouders kregen argwaan toen hun minderjarige dochters naar het buitenland wilden of met onbekende bestemming reeds naar het buitenland waren vertrokken. De politie heeft nauwkeurig onderzocht wie de meisjes waren en, met medewerking van Interpol, in welke plaatsen en in welke betrekking deze meisjes waren terechtgekomen.

De uitslag was ontstellend. Het merendeel was terechtgekomen in bars, nachtclubs en obscure kroegen in het buitenland o.a. in Duitsland, België en Frankrijk.

Ronselaars bezoeken café's waar jeugdige meisjes komen. Nog onlangs boden twee mannen een meisje van 16 jaar aan haar op te leiden tot mannequin voor het buitenland.

Op verzoek van de Nederlandse politie werd met medewerking van de Nederlandse consul in Genève een groep minderjarige meisjes uit Zwitserland teruggehaald. De ouders wisten niet, dat hun kinderen gebruikt werden om strip-tease en Schönheitsstänze uit te voeren. Daarna moesten zij als animeermeisje optreden voor de mannelijke bezoekers. De leider van de groep was reeds met een andere groep minderjarige meisjes met hetzelfde doel in Duitsland geweest. Met enige van

... het maandeloon is zeer aantrekkelijk ...

deze meisjes had hij ongeoorloofde betrekkingen onderhouden.

Als men later de verhalen hoort van meisjes, die na zo'n avontuur terugkomen beseft men pas aan welke gevaren zij blootgesteld waren. Door mooie beloften en sluwe methoden worden deze meisjes gewonnen. Zij vertrekken in groepen naar het buitenland, o.a. naar België, Frankrijk, Duitsland, of naar Afrika. Onder indruk van mooie beloften tekenen zij een contract, bv. als balletdanseres. Onder de meisjes zijn er die niet ouder zijn dan 16 of 17 jaar. Het maandloon is zeer aantrekkelijk, ook tijdens de eventuele opleidingstijd. Zij weten echter niet dat zij zeer hoge hotelrekeningen moeten betalen. Er wordt een schriftelijke overeenkomst gesloten, al of niet in een vreemde taal opgesteld. Hierin is de voorwaarde vermeld, dat zij in de inrichting waar zij optreden, *verplicht zijn zich geheel te gedragen naar de daar geldende huisregels!!!*

Aan deze voorwaarde wordt bij het ondertekenen geen aandacht besteed, omdat men de vreemde taal niet goed kan lezen of dat men er geen erg in heeft dat in het buitenland hele andere „huisregels” bestaan dan hier in Nederland.

De paspoorten worden in het buitenland door de leider van het gezelschap ingenomen. Dat is zogenaamd gemakkelijker voor aanmelding bij de overheid van de plaats waar de meisjes optreden. Maar in feite gebeurt dit om hen geheel van de leider van het gezelschap afhankelijk te maken.

Het optreden geschiedt in nachtclubs. Spoedig komt de ontgoocheling. Dansen is bijzaak. Hoofdzaak is het presenteren van het vrouwelijk schoon aan de mannelijke bezoekers.

Indien een bezoeker prijs stelt op het gezelschap van een der meisjes, moet zij daaraan voldoen. Van haar wordt dan verwacht, dat zij als *animeermeisje* optreedt en zich de nodige handtastelijkheden laat welgevallen. Weigert het betrokken meisje, dan wordt zij door de leider van het gezelschap gewezen, desnoods onder

bedreiging, op het door haar ondertekende contract. De meisjes zijn machteloos!!! Hun paspoort is ingenomen; ze zijn ver van huis; spreken de taal niet van het land waar zij zijn en in deze dwangpositie geven zij toe. Zij komen geld tekort en de *bijverdiensten* komen goed van pas om rond te komen.

Steeds meer meisjes gaan de laatste jaren in op aanbiedingen voor betrekkingen in het buitenland o.a. België, Frankrijk, Zwitserland of Engeland.

De aanbiedingen komen van ronselaars of per advertentie in Nederlandse dagbladen.

Onder deze advertenties zijn ook aanbiedingen als zogenaamde huishoudelijke betrekkingen. De werkkring wordt zo aanlokkelijk mogelijk voorgesteld.

Zijn de meisjes eenmaal ter plaatse gearriveerd, dan blijkt dat de aangeboden betrekking „tijdelijk bezet is”. Ze komen dan terecht in de functie als bar- of kamermeisje.

Zij worden door geraffineerde methoden gestrikt en op den duur gedwongen zich aan prostitutie over te geven.

Alleen sterke figuren komen tijdig naar Nederland terug. Zij stellen zich in verbinding met verenigingen die de belangen van deze meisjes behartigen, met de politie ter plaatse of met het Nederlandse consulaat in het desbetreffende land.

In het buitenland hebben de grote steden behoefte aan jeugdige meisjes! Alleen in Parijs komen er jaarlijks 10.000 tot 15.000 van hen terecht, van wie er vele ontgoocheld en geschonden terugkeren.

In het gunstigste geval zijn het „*meisjes tegen zakgeld*”. Zij fungeren als „*Gouvernante in een washok*”, „*Kamermeisje zonder kamer*”, of „*Slavinnen van het vuile werk*”.

Werken in het buitenland is alleen verantwoord voor jonge energieke vrouwen (geen meisjes van 17 of 18 jaar) die haar eigen weerstandsvermogen voldoende kennen, karaktervast en zelfstandig zijn en dan nog pas nadat van tevoren inlichtingen zijn ingewonnen. Ouders, als uw kinderen naar het buitenland willen, geeft hun geen toestemming dan nadat u zeker weet dat het adres vertrouwd is.

Zij moeten ook door een goede voorlichting en talenkennis gesteund worden en adressen weten waar zij zich kunnen vervoegen als er moeilijkheden dreigen. Dit geldt steeds, of het nu een werkkring betreft, of vakantie of bezoek aan een penvriend.

De aanpassingsmoeilijkheden en gevaren zijn — ook al is het adres goed — toch al groot genoeg. Als bijvoorbeeld het hotel of restaurant een goede naam heeft, dan heeft de eigenaar nog niet de mentaliteit van de gasten in de hand.

In dit verband is het goed te wijzen op het bestaan van de verenigingen op dit gebied, die zeer goed werk doen en wel:

De Nederlandse Vereniging voor jongeren „Union”. Het landelijk secretariaat is in Amsterdam, Weteringschans 51, telefoon 020—233070. Het is een neutrale vereniging op christelijke grondslag. Op verschillende spoorwegstations in Nederland heeft deze vereniging een Maatschappelijk Advies- en Inlichtingenbureau (M.A.I.-bureaus) gevestigd (zie achterin de adreslijst).

*Het Nederlands Informatie- en Adviescentrum „Jonge Mensen”, gevestigd te Amsterdam-C., Herengracht 162. Het heeft op hetzelfde adres het Centraal Bureau voor buiten- en binnenlandse bemiddeling en informatie. Het telefoonnummer is 020—243184. Dit Adviescentrum heeft een groot aantal afdelingen over geheel Nederland verspreid en beschikt bovendien in diverse grote steden over bureaus. Ook heeft het *pensionhuizen*, waar*

meisjes tijdelijk onderdak kunnen vinden (zie achterin de adreslijst).

Deze instellingen hebben een buitenlandse informatie-dienst, die in staat is praktisch over de gehele wereld inlichtingen in te winnen over buitenlandse betrekkingen en vakantie-aanbiedingen.

Naast het inwinnen van inlichtingen over de betrouwbaarheid van werkgevers in het binnen- en buitenland, bemiddelen zij ook bij het zoeken naar werk in Nederland en daarbuiten, geven kamerbemiddeling en betrouwbare vakantie-adressen enz. enz.

De achterin genoemde adressen zijn ook van belang voor meisjes en jongens, die door omstandigheden in moeilijkheden geraken of in de bedoelde stad onbekend zijn. Zij kunnen zich tot die adressen wenden. Het is jammer dat velen in Nederland van het bestaan van deze verenigingen niet op de hoogte zijn.

Ook is het onvoldoende bekend, dat de plaatselijke politie ook hulp verleent als men die nodig heeft. Zij kent de betrouwbare hotels en pensions en kan in bepaalde gevallen reisgeld verstrekken of op haar kosten voor logies zorgen. Indien mogelijk wordt achteraf wel terugbetaling verlangd.

VAKANTIE

Ook tijdens de vakantie is bijzondere waakzaamheid nodig. Het kamperen door jongens is het best verantwoord als het gebeurt onder goede leiding en dan nog het liefst in grote tenten.

KAMPEREN DOOR JONGENS EN MEISJES

Als een jongen en een meisje wekenlang zonder toezicht met een tent op stap gaan, dragen zij een te grote verantwoordelijkheid en kunnen de mogelijke gevolgen niet overzien.

Hier kunnen wij alleen de hoopvolle verzuchting slaken: „Wat moeten deze kinderen sterk zijn”.

Het is mij bekend, dat voor de vakantie voorbehoedsmiddelen worden gekocht of na de vakantie de zwangerschap wordt verstoord, abortus wordt gepleegd, onwettige kinderen worden geboren of spoedhuwelijken plaatsvinden.

Men staat versteld met welk een overmoed de grotere jeugd zelf over dit probleem denkt. Volgens velen zal er tijdens de vakantie niets gebeuren!!!

Eens werd mijn assistentie ingeroepen bij een huiselijke twist tussen een moeder (weduwe) en haar dochter met verloofde. De moeder weigerde haar dochter positief toestemming te geven om met hem op vakantie te gaan. Door de brutale houding van de jonge man liep het conflict zo hoog, dat de moeder hem het verblijf in de woning ontzegde. Hij voldeed hieraan niet en gaf zelfs te kennen die nacht bij haar dochter te willen slapen. Dat vond hij heel gewoon. De jonge man begreep niet waar de politie zich eigenlijk mee bemoeide en zei, dat hij wel twee maanden bij een meisje kon slapen, zonder dat er iets gebeurde.

Deze jonge man — die ik vanzelfsprekend buiten de deur zette — heb ik gezegd dat hij dan of niet normaal was of dat de ambtenaar van de Burgerlijke Stand abuis had gemaakt bij de inschrijving in het register.

... niet altijd een kwestie van principe ...

Deze moeder nam hier naar mijn mening het juiste standpunt in. Aan eisen en verlangens, die de redelijkheid overschrijden mogen ouders niet tegemoet komen. Hoe ouders in deze beslissen, zal in de praktijk afhangen van hun principes omtrent seksuele omgang tussen jongens en meisjes.

Het is mijn overtuiging, dat ook ouders met vrijere opvattingen op dit gebied, met veel zorg de vakantie tegemoet zien. Het is trouwens niet altijd een kwestie van principes, doch door een te grote vrijheid van kinderen op elk terrein nemen ouders wel eens een negatieve houding aan.

Het is in deze tijd gemakkelijk om modern te zijn, vooral nu ook sommige geestelijke leiders adviseren extra zorg ter voorkoming van zwangerschap te nemen. De werkelijke redenen van modern zijn is soms, dat de betrokken ouders gewoon geen zin hebben zich, wat dit betreft, iets van hun kinderen aan te trekken. Zij kunnen hun kinderen veilig op vakantie laten gaan of kunnen zelf veilig op vakantie gaan en hun kinderen veilig thuis laten.

Een conservatief standpunt is niet ouderwets, maar gewoon een kwestie van gezond verstand. Ouders kunnen met hun kinderen wel eens verschil van mening hebben, doch uiteindelijk zullen de kinderen hen dankbaar zijn voor hun houding, die gedreven werd door de liefde tot en het welzijn van hun kind. De grotere jeugd beseft heel goed, dat ook zij gedreven wordt naar de moderne richting en dat de principiële houding van hun ouders voor hen een steun is.

In de vakantiemaanden worden zowel aan de grens als elders door de politie herhaaldelijk jeugdigen aangehouden, die in moeilijkheden verkeren, omdat zij de vakantie onvoorbereid of met onvoldoende geld zijn begonnen.

Voor meisjes, die in het buitenland zijn met onvoldoende geld bestaat het gevaar, dat zij voor zgn. „tijdelijk werk“ terecht komen in dubieuze betrekkingen, bv. als serveerster in verdachte café's.

Ouders doen onverstandig indien zij geld geven wel voor eten en onderdak, doch hun kind liftende zich laten verplaatsen. Het liften heeft bezwaren zowel in binnen- als buitenland.

Kinderen dienen te weten, dat als zij door omstandigheden in moeilijkheden komen, bv. hun geld gestolen wordt, zich zowel in binnen- als buitenland tot de politie kunnen wenden. De politie heeft in dit opzicht overal een dienende taak in het belang der jeugd. Voor wat de vakantie betreft is het goed te weten dat er verenigingen zijn, die de belangen van de jeugd behartigen, o.a.:

De Nederlandse Jeugdherbergcentrale, Prof. Tulpstraat 4-6, Amsterdam-C., telefoon 020—226045 en de Katholieke Vakantieverblijven en Jeugdherbergen Centrale, Nachtegaalstraat 60 bis, Utrecht, telefoon 030—18441.

Deze verenigingen geven inlichtingen omtrent alle vakantiehuizen en jeugdherbergen in Nederland en in het buitenland. Daar kunnen jeugdige trekkers onderdak vinden of tegen lage pensioenkosten ontspanning genieten in een omgeving met beter toezicht. Men moet daar 's avonds op tijd binnen zijn en op de slaappleaatsen is controle.

Ook voor jeugdgroepen zijn deze adressen aan te bevelen.

HET ORGANISEREN VAN FEESTEN OF ANDERE BIJEENKOMSTEN

De laatste jaren is het bij vele jeugdgroepen een gewoonte geworden om onderling feestjes te organiseren. Als dit niet te veel voorkomt, is daar niets op tegen, indien het gebeurt onder goede leiding.

Wat zien we echter?

Zij houden onderling contact en komen op bepaalde plaatsen o.a. in een bar of lunchroom bij elkaar om af te spreken waar het feest zal plaats vinden.

Er zijn ouders, die de gewoonte hebben om op een vastgestelde avond uit te gaan. Zij gaan op familiebezoek, hebben een vaste kaartavond of bezoeken een toneeluitvoering.

De feestgroepen beschikken over een ordonnance, die in de vooravond bekend maakt waar de fuif zal plaats vinden.

Zij, die aan de fuif deelnemen, brengen zelf drank mee of deze wordt door hen gezamenlijk betaald.

Het feest begint als de ouders vertrokken zijn; de feestelingen zijn weer weg, voordat de ouders terugkomen.

Indien de politie op de hoogte wordt gesteld van dergelijke feestavonden — dit geschiedt vooral door de burens — dan heeft zij de plicht om hiertegen op te treden.

Bij het onderzoek blijkt dan dat de ouders geheel onkundig waren. De niets vermoedende ouders vernamen 's nachts of daags nadien onder welke omstandigheden de jeugd daar werd aangetroffen. Drankmisbruik en geslachtelijke omgang zijn geen uitzonderingen.

Wat geslachtelijke omgang betreft: er wordt ook — zonder dat er gefeest wordt — van de afwezigheid der ouders misbruik gemaakt.

Ouders, die veel afwezig zijn en zich van de gang van zaken thuis weinig aantrekken zou ik willen vragen: „Zijn er nog niet genoeg ongehuwde moeders?”

Andere groepen huren een onbewoonbaar verklaarde woning, een zolderkamer, garage, ateliers of andere ruimten. Muziek en drank moeten de stemming verhogen. Een bed of divan mag — zoals in de meeste films — niet ontbreken. Er is geen toezicht en de ouders zijn vaak onkundig dat hun zoon of dochter daar vermaak zoekt. Bij elke groep zijn er jongelui van slechte zedelijke reputatie.

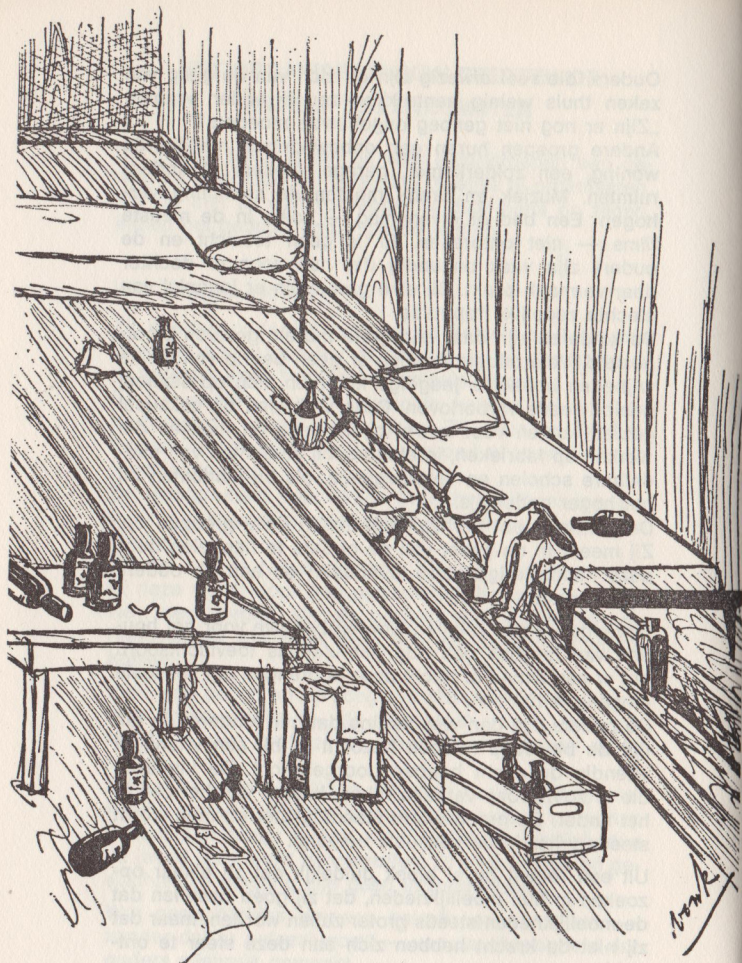
De kinderen zijn daar aan grote morele gevaren blootgesteld. Vele ouders hebben er geen begrip van welke vrijheden bepaalde jeugdige kinderen zich op seksueel gebied reeds veroorloven. Deze vrijheden op seksueel gebied komen voor zowel bij jongens en meisjes die werken op fabrieken, in ateliers, bij studenten van middelbare scholen en verpleegsters, als bij studenten bij het hoger onderwijs.

De politie treedt herhaaldelijk tegen deze groepen op. Zij meent in de geest van de ouders te handelen door deze minderjarigen aan te houden en aan de ouders over te geven.

Bovengenoemde ruimten worden behalve voor het houden van feestjes ook nog gebruikt als toevluchtsoord om er een avond of nacht door te brengen om seksuele omgang te hebben.

De ouders zijn dan van mening dat hun kinderen in die tijd de bioscoop hebben bezocht of bij een vriend of vriendin de nacht hebben doorgebracht. De kinderen die in zo'n groep verzeild raken, komen van het een in het ander. De groep wordt steeds groter en men wordt steeds vrijer in de seksuele omgang.

Uit een recent geval bleek duidelijk dat zij elkaar opzoeken in hun moeilijkheden, dat zij goed beseffen dat de moeilijkheden steeds groter zullen worden, maar dat zij niet de kracht hebben zich aan deze sfeer te onttrekken.

... een bed of divan mag ... niet ontbreken ...

Een meisje van 20 jaar was ook in zo'n feestclub terecht gekomen. Zij wilde zich aan deze club onttrekken, doch slaagde er niet in.

Op een dag reist het meisje met de trein van Weert naar 's-Hertogenbosch. In de trein raakt zij in gesprek met een onbekende Amsterdammer, die gezellig en vrouwelijk praatte over de moeilijkheden die er in het leven zich kunnen voordoen.

In haar geestelijke nood vertelt zij haar moeilijkheden en geeft te kennen dat zij zo diep gezonken is, dat het leven voor haar geen waarde meer heeft. De Amsterdammer die bemerkte dat zij geheel overspannen was, maakt met haar een afspraak dat zij naar Amsterdam bij hem en zijn vrouw op bezoek zou komen om haar met haar moeilijkheden te helpen. Zij kon telefonisch met zijn vrouw een afspraak maken.

Toen zij niets van zich liet horen schreef de Amsterdammer een brief naar haar om haar op te beuren en een nieuwe afspraak te maken. Het meisje ging niet op de uitnodiging in. Wel schreef zij een brief aan hem. Uit de brief blijkt dat zij in een noodsituatie verkeerde en dat zij in overspannen toestand geschreven had. Zij schreef onder meer:

„Uw brief heb ik ontvangen en één zin heeft me echt getroffen. U schreef: „Is er dan niemand te vertrouwen?“ Wat moet uw vertrouwen in de mensen diep geschokt zijn, anders schrijft men zo iets niet. Maar toe, vertrouwt u alstublieft mij dan wel, want mij begrijpt niemand. Mag ik alles zeggen, want ik heb tenslotte ook niemand waar ik openhartig mee kan praten, ook met moeder niet, al lijkt dat wel zo. Zij is heel goed voor mij, maar zij begrijpt mij niet. We hebben elke dag een botsing met onze karakters. En daar doe je niets tegen.

U weet al dat ik in heel slecht gezelschap verkeerde en u zei: zet er een streep onder. Dat zou ik ook gedaan hebben. Dat was een hele club. Ik was er al enige weken bij. Het waren vrijgezellen en getrouwde, ge-

scheiden mannen en wat al niet bij elkaar. En vier keer in de week fuiven en feesten. Verpest hebben ze me helemaal. Je raakt er verslaafd en verlekkerd op, om 't zo maar eens uit te drukken.

Onlangs mijn goede voornemens ben ik zaterdagavond weer in die club terecht gekomen. Zo suf als ik was hebben ze me vanaf de stad er naar toe gelokt. Een clubgenoot nam mij achter op de fiets naar de woning waar de club thuis was. Toen ik binnen was wilden ze me met een man de slaapkamer in hebben. Dat wist ik tegen te houden. Intussen kwam er een hele bende binnen, plus twee Amerikanen. Ze hadden een massa bier bij zich en alles werd dronken. Ik moest ook drinken en bij hen slapen. Ik heb me willen verweren maar wat doe je tegen zo'n stelletje losgeslagen gekken. Ik ben daar gebleven tot zondagmorgen elf uur. Ik was totaal overstuur. De politie had mijn moeder gewaarschuwd. Ik moest op het bureau komen. Ik heb daar een verklaring afgelegd wat de laatste tijd daar gebeurd is. Dat duurde 3 uren. De hele bende wordt nu opgerold. Er waren ook meisjes van 14 en 15 jaar op vorige feestjes geweest. Die worden door de politie opgepikt.

Nou, zo is het dan in het kort. Radeloos ben ik. Ik weet niet wat ik moet beginnen. Ik kan mijn moeilijkheden niet kwijt. U mag de hemel danken dat u geen meisje bent. Ik ben in de afgrond gestort en mijn leven is verwoest. Met mijn clubgenoten heb ik de grootste ruzie gehad. Dat is echter te laat. Ik had eerder meer ruggeraat moeten hebben. Ik wist eigenlijk van tevoren dat dit fout moest lopen. Ik word er gek van. Ik doe me iets, dat weet ik zeker. Ik heb een hele doos morfine-tabletten, die eet ik op. Dan ben ik er vanaf, van alles hier en van de hele troep en van deze hele rotzooi, bah.

Ik heb nu het gevoel dat ik bij iemand mijn hart heb uitgestort. Ik schrijf u dit, omdat u de enige mens bent, die ik vertrouw.

Ik ga eindigen met de beste wensen en vele groeten van . . ."

Toen de Amsterdammer deze brief ontving is hij met de meeste spoed bij mij gekomen. Bij informatie bleek dat het meisje in bewusteloze toestand in een ziekenhuis was opgenomen. De behandelende specialist kon moeilijk helpen, omdat hij niet nauwkeurig wist, wat zijn ingenomen had.

Bij onderzoek in haar woning werd in een vuilnisbak de lege tube gevonden. Nu kon de specialist nauwkeurig de diagnose vaststellen en haar leven redden.

Wanneer meisjes op zedelijk gebied ontsporen en in een noodsituatie opgevangen worden, moeten in hun geestelijke nood vele moeilijkheden worden opgelost, o.a. zijn er die geestelijk gestoord zijn, overspannen, geslachtsziek of zwanger geworden. Gelukkig bestaat er praktisch geen noodsituatie, waarin men geen hulp kan ontvangen.

Er zijn zowel goedwillende ouders, doktoren, geestelijken als sociale werkers en jeugdleiders, die met inzet van heel hun persoon willen en kunnen helpen. De ouders zijn op de eerste plaats aangewezen om met begrip de moeilijkheden op te vangen.

Ook de politie kan en wil helpen. De politie staat in dit opzicht in het volle leven, heeft begrip voor moeilijke situaties en op dit terrein veel ervaring.

MOGEN ONZE KINDEREN DAN NIET FEESTEN?

Er kunnen zich gevallen voordoen, dat het deelnemen aan feestjes moeilijk tegengegaan kan worden. Het kan zelfs goed zijn voor uw grotere kinderen. Zorg dan dat het gebeurt onder toezicht. Bij feestjes, die plaats vinden bij kennissen kunnen ouders aanwezig zijn. Bij u thuis kunt u zelf aanwezig zijn.

Er zijn ouders, die het houden van kleine feestjes thuis absoluut tegengaan. Er wordt te veel herrie gemaakt, de muziek bevat hen niet, het huis komt te veel op stelten te staan of het vloerkleed lijdt te veel als er gedanst wordt.

Vergeet niet, dat dergelijke feestjes grote waarde kunnen hebben in verband met wederzijds begrip tussen ouders en grote kinderen en dat het de moeite waard is, de lasten er van te dragen.

Juist de moeders, die anders zo'n fijn gevoel hebben voor de gevaren van haar kinderen zijn dikwijls de grootste tegenstanders van zo'n gezellige avond thuis. Een feestje kan sober zijn en behoeft niet te laat te eindigen.

TAAK DER POLITIE IN HET BELANG DER JEUGD

Zij houdt, ter voorkoming van zedenmisdriven, toezicht op kinderspeelplaatsen, in bioscopen, op markten, urinoirs, buitenwegen, plantsoenen en parken. Controle wordt uitgeoefend op panden, bewoond door of in gebruik bij publieke vrouwen en in café's en danszalen die bezocht worden door vrouwen of meisjes van licht allooï.

De politie heeft ook de taak controle uit te oefenen in boekwinkels, waar boeken worden verkocht of ter verkoop voorhanden zijn, die aanstotelijk zijn voor de eerbaarheid (pornografie) of als zgn. seksuele prikkellectuur kunnen worden aangemerkt. De politie heeft hier een moeilijke taak. De maatschappelijke opvattingen omtrent het begrip „pornografie” of „prikkellectuur” hebben zich gewijzigd. De wetgeving schiet te kort. Het begrip „kunst” sluit soms het pornografische element uit.

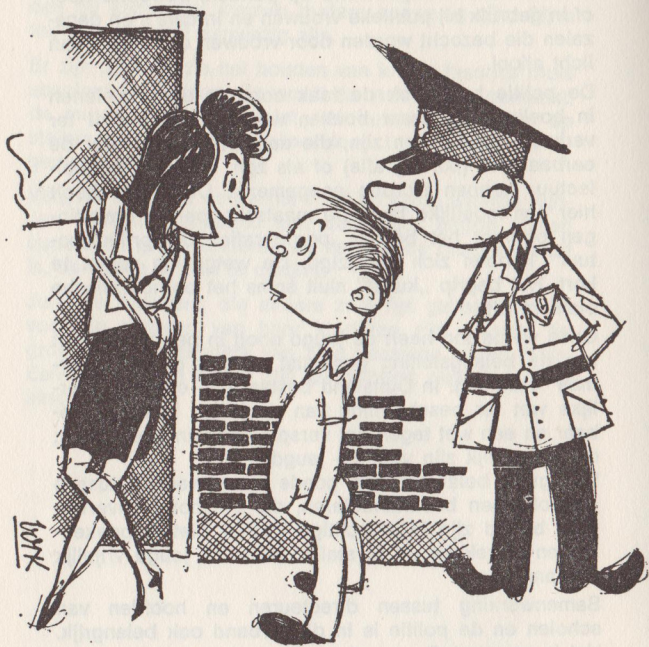
Onze wetgeving heeft de jeugd nooit in het middelpunt van de belangstelling geplaatst als het op „beschermen” aankomt. In Duitsland bestaat o.a. een afzonderlijke wet ter bescherming van de jeugd in het openbaar en een wet tegen het verspreiden van geschriften, die gevaarlijk zijn voor de jeugd.

Van groot belang is een goede samenwerking tussen de politie en boekhandelaren, die uit morele overweging bereid zijn twijfelachtige lectuur niet in boekenkasten of rekken uit te stallen waar de jeugd vrijelijk toegang heeft.

Samenwerking tussen directeuren en hoofden van scholen en de politie is in dit verband ook belangrijk. Het is onvoorstelbaar wat aan lectuur en voorbehoedsmiddelen — bij controle van de boekentassen — tevoorschijn komt.

De zedelijke ontsporing of het wegvallen van studiezien is — vooral in de puberteitsjaren — dikwijls te wijten aan het feit, dat de jongen of het meisje geestelijk in

Controle... waar zij met zedelijke ondergang bedreigd worden.

beslag genomen wordt door deze seksueel prikkelende lectuur.

De politie beschouwt ook als haar taak het beschermen van jongens of meisjes die worden aangetroffen in hotels, pensions, of café's in gezelschap van oudere mannen of in een omgeving waar zij met zedelijke ondergang bedreigd worden.

De politie heeft belangstelling voor bepaalde adressen waar studenten op kamers zijn, vooral als zij geheel onwetend in een omgeving met grote morele gevaren terecht zijn gekomen.

Ondanks haar goede wil, ondanks haar bekwaam personeel, heeft de politie de medewerking van het publiek nodig. De dader moet bijna altijd gezocht worden onder grote groepen van de bevolking. Daarom zijn de tips van het publiek zo belangrijk.

Regelmatig is het 't publiek dat het eerst het misdrijf ontdekt, of op de hoogte is van feiten of verdachte omstandigheden, die rechtstreeks of zijdelings met het gepleegde misdrijf of nog te plegen misdrijf verband houden.

Het komt voor dat de politie de verdachte pas kan aanhouden na langdurig en tijdrovend onderzoek. Achteraf blijkt dan dat het bewijs vlak bij de hand lag en dat belangrijke tips door bepaalde onwetendheid of terughoudendheid niet aan de politie werden doorgegeven. Vlugge opsporing van de dader is de beste bestrijding van de misdaad en vergemakkelijkt de bewijsvoering. De praktijk kent vele voorbeelden dat deze tips zozeer belangrijk zijn.

Hoeveel pogingen om kinderen mee te lokken komen niet ter kennis van de politie?

De moordenaar van J. G. uit Venlo benaderde eerst een ander meisje om van haar een fotomodel te maken, het liefst in de bossen. Het mislukte, omdat de ouders de man niet vertrouwden.

De verdachte van de moord op P. F. te Valkenburg heeft eerst anderen met een pistool bedreigd.

De dader van de moord op H. H. uit Sevenum werd gevonden, dankzij de tips van het publiek.

De moord op M. N. uit Rotterdam werd opgelost door de mededeling van een man, die de verdachte kort voor zijn daad met het jongetje had zien lopen.

De dader van de moord op C. H. uit Eindhoven werd door een auto-handelaar in handen van de politie gespeeld en vorenbedoelde dader van de moord op P. F. te Valkenburg kon worden aangehouden dankzij de opletendheid van iemand die zag hoe de man leek op het verspreide signalement en mede omdat deze verdachte in het bezit van een vuurwapen was.

WAAROM WORDT SOMS VAN ERNSTIGE FEITEN GEEN AANGIFTE GEDAAN?

Het komt voor, dat over een lange periode met verschillende kinderen ontucht wordt gepleegd.

In de omgeving is het een publiek geheim, doch niemand komt er toe de politie op de hoogte te stellen. Het kan overdreven angst zijn of men wil niet medewerken aan de bestraffing van de dader. Men wil niet worden aangezien voor iemand, die de zaak „aan het rollen” heeft gebracht. Men wil als getuige buiten schot blijven.

Weer anderen willen deze medewerking wel verlenen, maar kunnen niet de juiste weg vinden om de politie in te lichten.

Wanneer het eigen kinderen betreft is men bang, dat door het onderzoek en door het verhoor van het kind meer schade wordt toegebracht dan door de gepleegde ontucht. Men is bang voor onnodig en ondeskundig verhoor, voor confrontatie met de verdachte of men is bevreesd dat het onderzoek te veel opschudding in de buurt te weeg zal brengen.

Wat de bestraffing van de dader aangaat, moet worden opgemerkt, dat daardoor inderdaad leed aan de verdachte en zijn familieleden wordt toegebracht.

Men moet niet vergeten, dat bij ontucht met kinderen het meestal verdachten betreft, die alleen na een „schoktherapie” er mee kunnen ophouden.

Het is mijn ervaring, dat een verdachte, als deze eenmaal door de politie is aangehouden, zich opgelucht voelt, dat het eindelijk zo ver is. Hij begrijpt heel goed, dat de ontucht steeds ernstiger zou worden of het aantal kinderen met wie hij ontucht pleegt zich steeds zou uitbreiden.

Bovendien mag het leed van de verdachte en zijn familie niet worden afgewogen tegenover de noodzakelijke bescherming van kinderen. Geen aangifte wil dikwijls zeggen: wéér nieuwe feiten en grote psychische schade aan de jeugd.

Als men niet wil worden aangezien voor degene, die de inlichtingen geeft of als men niet als getuige wenst op te treden, kan men de inlichtingen vertrouwelijk doorgeven.

Wees in dit opzicht niet te bang! Zij die zich aan kinderen vergrijpen, mogen gerust weten dat zij niet alleen de politie als tegenstander hebben, maar ook de goedwillende burger die zijn afschuw durft te laten blijken. Stel vertrouwen in de plaatselijke politie. Ook kan telefonisch het eerste contact worden gelegd.

De politie kent methoden genoeg om de zaak vertrouwelijk af te handelen.

De inlichtingen kan men zonodig geven onder de voorwaarde, dat de desbetreffende politieman aan niemand (ook niet op de terechtzitting) uw naam bekend mag maken en dat uw naam ook niet in het procesverbaal vermeld mag worden.

De politieman is dan verplicht zich aan de afspraak te houden. Het beroepsgeheim bij vertrouwelijk verkregen inlichtingen wordt in de rechtspraak erkend.

Voor de bewijsvoering vormen vertrouwelijke mededelingen geen bezwaar. Immers, deze mededelingen omvatten veelal uitvoerige gegevens van verschillende feiten, omstandigheden en situaties, die toch nog bij het verdere onderzoek gecontroleerd worden.

Na dit onderzoek wordt beslist of de verdachte al of niet zal worden aangehouden.

Het is voor de politie een waardevolle zaak, dat men haar vertrouwelijk kan inlichten. De schroom van het publiek dat de naam van de zegsman toch bekend zal worden is ten onrechte. Als men weet dat een onderwereldfiguur, die de politie een tip geeft, er op kan rekenen dat zijn naam niet bekend wordt gemaakt, dan kan toch zeker iemand, die vertrouwelijk inlichtingen geeft in verband met ontucht met kinderen, hierop staat maken.

In kleine gemeenten, kerkdorpen of gesloten gemeenschappen komt het voor dat men wel inlichtingen wil geven, maar dit niet wil doen bij de plaatselijke politie.

Niet omdat zij deze politieman niet vertrouwen. Iedereen kent elkaar en iedereen weet alles van elkaar. Een bezoek aan het politiebureau of aan de woning van de politieman, of een bezoek van een politieman (zelfs in burger) aan de woning van degene, die de inlichtingen wil geven, acht men niet gewenst.

In de betrokken gemeente zal veelal rijkspolitie zijn. In dat geval kan men een uitweg vinden door contact op te nemen met de groepscommandant en zelfs met de districtscommandant der rijkspolitie. Deze kunnen er voor zorgen dat het onderzoek wordt gedaan onder leiding van een vrouwelijke politieofficier, die speciaal belast is met het onderzoek van zedendelicten met kinderen. Zij zal beslist rekening houden met de situatie waarin degene, die de inlichtingen geeft, zich bevindt. Wat het verhoor van eigen of andere kinderen betreft, zijn zowel door rijkspolitie als gemeentepolitie maatregelen genomen, dat dit verhoor met voorzichtigheid plaats vindt door daarvoor geschikte ambtenaren.

Door het verhoor wordt geen verdere schade teweeggebracht. Het gebeurt in een rustige omgeving en op een tijd, die voor het kind het gunstigste is. De politieman zal het onderzoek zo bedekt mogelijk doen en ook zo min mogelijk opschudding teweeg brengen. Desnoods geen bezoek aan de woning in uniform, geen politieauto voor de deur enz.

De politieman zal wel uitpuddend nagaan, welke kinderen de dupe van het zedenmisdrif werden. *Niet om de ouders onaangenaam te zijn*, wel voor de strafmaat voor de verdachte en ook omdat alle ouders wier kinderen bij een zedenmisdrif betrokken waren *er recht op hebben te weten wat met hun kinderen is gebeurd*. Het kan zijn, dat ook nog zorg besteed moet worden aan het kind om psychische schade tegen te gaan of om betere controle te waarborgen.

Het komt voor dat ouders dit niet begrijpen. Zij nemen het de politie hoogst kwalijk, dat hun kind door de bekentenis van de verdachte of door getuigenverklaringen in het onderzoek wordt betrokken.

BELANGRIJKE TAAK DER OUDERS

Preventie moet in het gezin beginnen. Een gewaarschuwd kind is meer weerbaar. Het preventief weerbaar maken van de jeugd is het meest concrete dat de ouders kunnen doen. Zulks kan bereikt worden door *controle* en *voorlichting*.

Naast begrip tegenover de jeugd, naast de vertrouwelijke sfeer, die er zo lang mogelijk moet zijn, hebben de ouders de belangrijke taak van controle.

Ten onrechte worden 15- tot 20-jarigen als volwassen aangezien. Wij mogen de jongmenselijke verlangens niet kleineren of voorbij zien, maar van de andere kant mogen de ouders geen afstand doen van *controle*. Kinderen hebben recht op die vrijheid die zij waard zijn.

Ouders, controleert uw kinderen zoveel mogelijk!

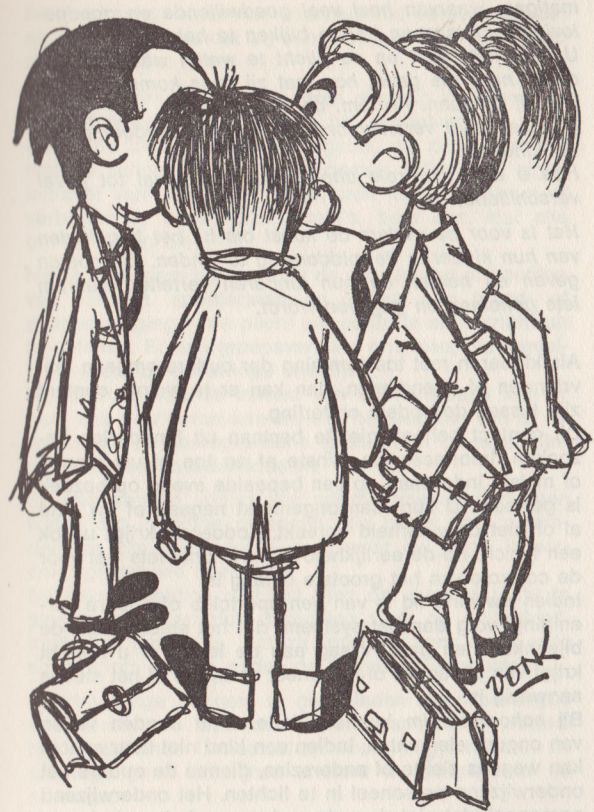
Niet blijk geven van openlijk wantrouwen, wel toezien en gepaste controle houden. Dit is een maatregel, die op de gehele opvoeding van toepassing is, maar toch wel in het bijzonder op het terrein van de bescherming van de jeug tegen zedenmisdriften.

Oorzaken van de stijging van het aantal slachtoffers van zedenmisdriften zijn de te grote vrijheid van de jeugd en de geringe gebondenheid van de jongeren aan het gezin.

Sport, spel, avondscolen, bezoek aan ontwikkelingsbijeenkomsten, een dansavondje of een feestje onder goede leiding zijn voor uw kind belangrijk om in contact te treden met anderen.

Een kind mag niet afgesloten worden opgevoed.

Controle is echter altijd dringend nodig. Als het met de jeugd op zedelijk of ander gebied verkeerd gaat, dan blijkt dikwijls dat de ouders niet weten waar hun kinderen 's avonds ontspanning zochten, en met wie zij contacten onderhielden.

... met alle gevolgen van dien ...

Met nadruk moet worden vastgesteld, dat nog niet volwassen jongens en meisjes zich vaak vrijheden aannemen, waarvan heel veel goedwillende en goedgelovige ouders geen begrip blijken te hebben.

U hebt het recht en de plicht te weten waar uw kinderen naar toe gaan, hoe laat zij thuis komen en met wie zij omgaan. Kortom, controleer hen.

U alleen bent verantwoordelijk voor de opvoeding van uw kinderen.

Hoe u deze controle uitoefent is van geval tot geval verschillend.

Het is voor de ouders de kunst om bij het begeleiden van hun kinderen de middenweg te vinden. Zij moeten geven en nemen en hun kinderen vertellen waarom iets genomen en gegeven wordt.

Als kinderen met toestemming der ouders omgaan met vrienden of vriendinnen, dan kan er te weinig contact zijn tussen de ouders onderling.

Dit contact behoeft niet te bestaan uit langdurige bezoeken. Informeer ten minste af en toe of uw jongen of meisje inderdaad op een bepaalde avond op bezoek is geweest. U kunt dan ongemerkt nagaan of uw kind al of niet de waarheid spreekt. Zodoende krijgt u ook een inzicht op de eerlijkheid van uw kind, iets wat voor de controle van het grootste belang is.

Indien uw kind lid is van een sportclub of andere vereniging, volg dan het systeem, dat het steeds naar de bijeenkomsten gaat. Vraag aan de leider of u bericht krijgt van absenties of informeer af en toe of het steeds aanwezig is.

Bij *schoolverzuim* kunnen kinderen in handen vallen van onguere elementen. Indien een kind niet naar school kan wegens ziekte of anderszins, dienen de ouders het onderwijzend personeel in te lichten. Het onderwijzend personeel, dat niet door de ouders op de hoogte is gesteld, dient van het schoolverzuim de ouders kennis te geven. Onderling contact is hier van het grootste be-

lang, zowel bij *lager-* als *middelbaar onderwijs*. Ouders moeten er zeker van zijn, dat de kinderen *inderdaad naar school gaan* en het onderwijzend personeel moet er zeker van zijn, dat bij schoolverzuim *de ouders op de hoogte zijn*.

Er zijn ouders, die hun kinderen onnodig thuis houden en met onware voorwendsels het schoolverzuim motiveren. De kinderen begrijpen gauw, dat de ouders het met de school niet zo nauw nemen, blijven op eigen initiatief van school weg, slenteren langs de straat of verblijven in warenhuizen, café's, bars enz. met alle gevolgen van dien.

Naast de ouders hebben ook de directeurs of hoofden van scholen, sportleraren en leiders van jeugd- of sportverenigingen de plicht om controle en toezicht uit te oefenen. Er kan groepsvorming ontstaan, die aanleiding geeft tot onderlinge ontucht.

Bij controle van de inhoud van boekentassen kan er heel wat naar voren komen, o.a. het bezitten van of de ruilhandel in pornografische geschriften of afbeeldingen en voorbehoedsmiddelen.

Sportleraren en leiders van sportverenigingen moeten weten dat jeugdige personen, die reeds voor zedendelicten zijn veroordeeld, toch weer de jeugd in verenigingsverband opzoeken.

Sommigen hebben niet het plan om weer ontucht te plegen, gevoelen zich misschien sterk op dit gebied, maar het gevolg is, dat zij tenslotte toch weer vele slachtoffers maken onder de jongere clubgenoten.

Sportmassage behoort te geschieden door bevoegde en betrouwbare krachten en het liefst in clubverband. Het Nederlands Genootschap voor heilgymnastiek en massage geeft richtlijnen omtrent de ethiek voor de masseur.

Voor onbevoegde krachten, die zgn. in vrije tijd op kamers of pensions jongere clubleden willen masseren, moet men voorzichtig zijn.

VOORLICHTING

Voorlichting is even belangrijk als controle.

Uit de aard van mijn beroep kwam ik veel in aanraking met de jeugd, die zedenmisdriven pleegde of het slachtoffer hiervan werd.

Onder hen zijn er die onverwachts en onvoorbereid in een situatie terecht kwamen en daarom het slachtoffer werden.

De voorlichting zal telkens afgestemd moeten zijn op de omstandigheden, de ontwikkeling en de leeftijd. Een goede voorlichting wijst niet alleen op de gevaren, maar geeft ook aan welke gevolgen het heeft als men het slachtoffer van een zedenmisdrif wordt.

Naast de rechtstreekse voorlichting doen zich in een gezin zeer goede gelegenheden voor om als het ware onbewust voor te lichten.

Dat kan in een gewoon onderling gesprek waar uw kinderen bij zijn.

Werd er niet een meisje uit uw buurt meegelokt? Was er niet een man, die met een auto of bromfiets een jongen probeerde mee te lokken? Werd er niet een meisje aangerand op een stille weg of tijdens een lift? De dagelijkse krantenberichten geven u voor elke leeftijd stof in overvloed.

Kinderen luisteren beter dan men denkt

Ook bestaat er goede lectuur.

Hanny S. R. Meyer schreef een boekje met de titel „Waarom niet?” Het is bestemd voor jeugdige kinderen en wordt uitgegeven door „De Bezige Bij” te Amsterdam.

Welke toestanden vergroten de gevaren voor de jeugd?

Als de jeugd om zich heen ziet moet zij wel de opvatting krijgen dat de sigaret, de brommer, de film, de fuifjes, de barkruk en het zich seksueel uitleven, de voornaamste dingen in het leven zijn.

Materieel is de jeugd er beter op geworden, doch de geestelijke nood is groter. De jeugd wordt uithuizig door gebrek aan gezinsverband en de slechte sfeer in de gezinnen. Vele gezinnen zijn een soort „hotel” geworden. Men eet en slaapt er en verder gaat iedereen zijn eigen gang.

Verkeerd begrip van de moderne opvoeding komt steeds meer voor. Kinderen, die nog onvoldoende weerstand hebben, worden te veel vrijgelaten. Kinderen kunnen geen kinderen meer zijn.

De verwijdering tussen ouders en kinderen

wordt door de invloed der moderne samenleving versneld. De jeugd (vooral de grotere) wil vrij zijn waardoor de afstand tussen ouders en kinderen dikwijls te groot wordt. Een bepaalde verwijdering tussen ouders en kinderen zal zich steeds voordoen. Een kind groeit tenslotte naar het zelfstandig zijn. Ouders moeten zich hierom niet te bezorgd maken. In feite is de verwijdering maar schijn.

Als kinderen klein zijn, hebben zij alle vertrouwen in de ouders; die weten alles. Later weten zij een beetje en als de kinderen 18 jaar oud zijn, weten de ouders niets meer.

Als een jongen in militaire dienst is, zal hij elke zondag thuis komen, ook al is de standplaats nog zo ver van huis. De afstand tussen hem en de ouders wordt al veel kleiner.

Als zij 30 jaar oud en getrouwd zijn en problemen hebben, hoort men ze vaak zeggen: „leefden vader en moeder nog maar, dan konden we om raad vragen.” Ouders moeten proberen het proces van de verwijdering met begrip en geduld op te vangen. Opvoeden is een proces van jaren.

De jeugd wil zich losmaken van de ouderlijke invloed. Zij ondervindt steeds minder weerstand van de ouders door hun slappe houding. *Juist* als de kinderen stevige leiding nodig hebben, die respekt afdwingt, laten de

ouders hun schouders zakken, geven de moed op en heeft de jeugd onvoldoende weerstand tegen de invloeden der moderne samenleving.

De jeugd is, *buiten haar schuld*, terecht gekomen in een samenleving met kinderlokkers; met een bedorven sfeer in bars, café's, danszalen en bij feestjes; met groepvorming waar een ongeremde zucht naar seksuele omgang heerst en waar geslachtsgemeenschap op jeugdige leeftijd een doodgewone zaak is; met homoseksuelen, die jongens als slachtoffer zoeken.

De jeugd kan advertenties lezen, zoals:

„Vrienden zoeken vrienden van gelijke leeftijd” of „Blonde masseuze op 1 hoog” en zij wordt overspoeld met lectuur en films, die seksueel prikkelen.

Wij ouderen, hebben hier een gemeenschappelijke schuld te vereffenen en daarom moeten wij, overheid, geestelijke leiders, leraren, onderwijzers, jeugdleiders, besturen van sportverenigingen en vooral *de vele goede elementen* onder de jeugd nog meer dan voorheen alles doen om de schadelijke invloeden van de moderne samenleving tegen te gaan.

Ook zonder deze schadelijke invloeden heeft de grotere jeugd het moeilijker dan men denkt!

Zij die bestaanszekerheid willen verkrijgen, wacht een langdurige studie of langdurige praktische ervaring en vaak een lange verkering. Om te kunnen trouwen, moet men jarenlang wachten op woonruimte.

De jeugd heeft daarom vooral de steun van de *ouders* nodig. Deze steun kunnen de ouders geven door een goed voorbeeld; door strikte eerlijkheid het vertrouwen niet te verliezen; begrip te hebben voor de moeilijkheden en vooral door in het gezin een zodanige sfeer te scheppen dat de jeugd bemerkt dat er in het leven nog vele andere belangrijker dingen zijn dan seksualiteit.

SLOTWOORD

Naar aanleiding van de zedendelicten met dodelijke afloop, die de laatste jaren plaats vonden, werd in de pers de vraag gesteld of er reden tot angst is. Door verschillende politie- en andere instanties werd hierop geantwoord, dat zedendelicten met dodelijke afloop hoogst zelden plaats vinden. Maar toch, ieder geval blijft er één te veel.

Onschuldige kinderen worden het slachtoffer en het leed in de desbetreffende gezinnen is onvoorstelbaar. Er zijn vele factoren, die de onveiligheid in de hand werken. Ondanks de grootste zorg, die door de betrokken instanties hieraan wordt besteed, zijn er vele ontvluchtingen van seksueel gestoorden uit gevangnissen en psychiatrische inrichtingen; voorts kan de politie door het tekort aan personeel onvoldoende toezicht uitoefenen ter voorkoming van zedenmisdriven. Daarom is er wel reden om ons ongerust te maken en ons te bezinnen over de vraag hoe wij onze kinderen tegen de zedelijke gevaren kunnen beschermen.

Men denkt te veel, dat de strafbedreiging en de straf het voornaamste is om zedenmisdriven te voorkomen. Het is juist, dat iemand, die zich ernstig aan kinderen vergrijpt streng gestraft dient te worden. Straf is veelal de reden, dat de dader het feit niet meer pleegt. Straf treft echter alleen een bepaalde persoon, die het feit heeft gepleegd.

Straf is ook bedoeld als afschrikking voor anderen (tot nog toe buitenstaanders), doch dit maakt op deze vaak te weinig indruk.

De meesten denken bij het plegen van een zedenmisdrif niet aan straf. Is dat wel zo, dan verwachten zij, dat zij onbekend zullen blijven of zij plegen het feit zo berekend en in de zodanige overtuiging, dat zij niet gevonden zullen worden.

Vele fatale zedenmisdriven worden gepleegd door iemand, die deze reeds eerder pleegde en onbekend is

gebleven, of door iemand die zich nog nimmer aan een kind heeft vergrepen. Hoge straffen (zelfs de doodstraf) maken op de toekomstige verdachte niet voldoende indruk en verhogen te weinig de openbare veiligheid.

De strafbedreiging en de straf zijn daarom ontoereikend om onze kinderen te beveiligen. Een samenleving waarin geen kinderen worden aangerand, bestaat niet. Nadat met kinderen een zedenmisdrif is gepleegd, is doorgaans de eerste reactie: „ophangen die kerel, doodslaan of levenslang opsluiten!” Men wil in ieder geval voor de dader een zware straf.

Dat is begrijpelijk, maar veel meer moet de nadruk worden gelegd op het feit hoe deze misdrijven voorkomen kunnen worden.

Er zullen steeds figuren blijven rondlopen, die er op uit zijn met kinderen ontucht te plegen. Ouders moeten daarom evenveel aandacht besteden aan de gevaren op zedelijk gebied, als aan de lichamelijke opvoeding en geestelijke ontwikkeling van hun kinderen.

Zij zijn verantwoordelijk voor de vrije tijd, zij moeten toezien op de speelkameraden en zij dienen tijd te maken voor de verzorging van en het toezicht op hun kinderen.

Wie zijn kind op drukke wegen laat spelen, moet zich niet beklagen, dat het aangereden wordt.

Evenzo kunnen ouders zich niet beklagen, als zij hun kind laten rondslechteren, of als zij het naar andere mensen sturen, die zij niet voldoende kennen, om dan plotseling te ontdekken, dat met hun kind ontucht werd gepleegd.

Bij vele ernstige zedenmisdrijven met kinderen is duidelijk aanwijsbaar, dat onvoldoende toezicht werd gehouden of dat het kind gevaarlijk ver of lange tijd van huis mocht gaan.

Het onvoldoende toezicht wordt in onze huidige samenleving, naar mijn mening, nog door twee oorzaken bevorderd.

Ten eerste: vele woningen met, soms overdreven, luxe, zijn niet leefbaar voor kleine kinderen. Ze mogen er niet spelen en geen vriendjes ontvangen; ze worden daarom de straat opgestuurd. De ouders zijn blij even van het kind af te zijn en bekommeren er zich te weinig om waar en bij wie het is.

Ten tweede: de (buitenshuis) werkende, gehuwde vrouw met kinderen. Zeker, alles pleit voor de emancipatie van de (gehuwde) vrouw, maar als zij, naast haar taak als huisvrouw, een beroep of functie gaat uitoefenen, zal zij eerst dienen te zorgen, dat de verzorging en het toezicht op haar kinderen door anderen gewaarborgd is.

Doet zij dit niet, dan zal vaak ontsparing van deze kinderen het gevolg zijn of zij worden de dupe van een zedenmisdrif. Het aantal „sleutelkinderen” neemt ook in Nederland toe.

De zucht naar een hogere levensstandaard heeft bij sommigen een bepaalde sociale verandering en een psychische instelling te weeg gebracht, die de zorg, de belangstelling en de verantwoordelijkheid voor het opgroeiende kind helaas doen verminderen.

C. VERHAGEN

ADRESSEN WAAR MEN INLICHTINGEN KAN VRAGEN

De Nederlandse Vereniging voor jongeren „Union”, Amsterdam, Weteringschans 51, telefoon 020—233070. Deze vereniging heeft Maatschappelijk Advies- en Inlichtingenbureaus (M.A.I.-bureaus) en wel in:

Amsterdam,	tel. 020—246223;
Rotterdam,	tel. 010—117925;
Den Haag,	tel. 070—335441;
Utrecht,	tel. 030—22428;
Haarlem,	tel. 023—310545;
Arnhem,	tel. 08300—21890;
Groningen,	tel. 05900—36651;
Amersfoort,	tel. 03490—16423.

Het Nederlands Informatie- en Adviescentrum „Jonge Mensen”, gevestigd te Amsterdam-C., Herengracht 162, telefoon 020—243184. Dit centrum heeft bureaus in vele grote steden. Ook heeft zij pensionhuizen, waar meisjes tijdelijk onderdak kunnen vinden en wel in:

Alkmaar,	Nieuwlandersingel 69,	tel. 02200—13301.
Amsterdam,	Nwe Herengracht 103,	tel. 020—63590.
Amsterdam,	Eikenplein 3,	tel. 020—942099.
Scheveningen,	Luiksestraat 17,	tel. 070—556097.
Haarlem,	Koninginneweg 8A-8B,	tel. 023—11671.
Haarlem,	Baan 19,	tel. 023—21245.
Heerlen,	Kortstraat 18,	tel. 04440—6575.
Hilversum,	Wernerlaan 25,	tel. 02150—45745.
Maastricht,	Lage Barakken 3,	tel. 04400—19983.
Nijmegen,	St. Annastraat 15,	tel. 08800—23323.
Rotterdam,	Slotboomstraat 60,	tel. 010—291335 en 291895.
Utrecht,	Oude Gracht 46 bis,	tel. 030—16934.

De Nederlandse Jeugdherbergcentrale, Amsterdam-C., Prof. Tulpstraat 4-6, tel. 020—226045.

De Katholieke Vakantieverblijven en Jeugdherbergen Centrale, Utrecht, Nachtegaalstraat 60 bis, tel. 030—18441.

De Werkgroep Huwelijk en Gezin van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, Rijswijk (Z.H.), Steenvoordelaan 370, tel. 070—907600.

AANBEVOLEN LEKTUUR ALS VOORLICHTING VOOR KLEINE KINDEREN

Het boekje getiteld „Waarom niet?”, door Hanny S. R. Meyer. Uitgever „De Bezige Bij” te Amsterdam. Verkrijgbaar of kan besteld worden bij de plaatselijke boekhandel. De prijs is f 0,75.